

Cupfinalen spesial

den12. mann

Nummer 3/99

Kr. 20,-

Følg sporten i

BA
BERGENSAVISEN

Brann Supporter Team

Den 12. Mann

Den 12. mann er Brann Supporter Teams medlemsblad. Det utkommer 4 ganger i året, og sendes gratis til medlemmene. Alt som skrives i bladet står for artikkelforfatter og redaksjonens regning, og dersom noen ønsker å kommentere deler av innholdet, kan de henvende seg til redaksjonen.

Redaksjonen:

Tor Henrik von der Ohe
Per Arne Flatberg
Åshild Samnøy
Ole Markussen
Lene Slettemoen
Åse Oen
Cecilie Hjartøy

Foto:

Anna K. Haugland, Per Arne Flatberg,
Fridtjof Mowinckel, Mats Hansen

Redaksjonsarbeidet avsluttet
17. oktober 1999

Adresse:

Den 12. mann
Brann Supporter Team
Postboks 870
5807 Bergen

Arbeidsoppgavene i BST:

Personene i styret i Brann Supporter Team har fått ansvaret for hver sine komiteer, som er opprettet i løpet av våren. Dette er komiteene, og ansvarlige for disse:

Leder:	Rune Bakervik
Nestleder:	Per Arne Flatberg
Økonomi:	Svein Hopland
Sekretær:	Kjell Morten Hjartøy
Effekter:	Vidar Ebbesvik
Turopplegg:	Helge Sanden
Arrangementer:	Remi Andre Taule
TIFO:	Erlend Fikse
Tur/arrangement:	Bjarte Hjartøy
Butikk:	Ragnhild Fyllingen

Brann Supporter Team

Postboks 870 – Sentrum
5807 Bergen
Epost: bst@bst.no
URL: <http://www.bst.no/>
Telefon: 55 96 23 35. Fax: 55 96 24 37

Brannbutikken

Markeveien 11
5012 Bergen.

Telefon: 55 96 23 35.
Fax: 55 96 24 37

Innhold

Side 3:	Leder
Side 4:	den 7. far i huset
Side 7:	Harald Aabrekks kommentar
Side 7:	Harald Schjelderups kommentar
Side 8:	TIFO
Side 12:	Kom igjen, Brann!
Side 13:	Veien til Ullevaal
Side 17:	Hold Brillan drar på cupfinale
Side 23:	Min cupfinale
Side 25:	Avgjør Azar alt?
Side 27:	Rosenborgs har forsprang i studier og jobb
Side 29:	Min cupfinale
Side 31:	De nye Brannsangene
Side 32:	De skaffet gull til Brann!
Side 35:	Gjestekommentar: Gorm Natlandsmyr
Side 36:	Festen i Oslo
Side 37:	den 13. mann
Side 39:	Cupfinalesangene
Side 40:	Magnus Kihlstedt

No skal trønderpakket få!!!

Det finnes ikke noe bedre sted enn Bergen. Et Bergen som gjør seg klar til cupfinale, til strid mot hovedfienden fra Nidelvens grumsete bredder. Vi har alle den samme følelsen: i år skal vi ta trønderpakket. Fotball og overtro henger sammen. Bare innrøm det, du har gått med akkurat den drakten, skjertifet eller capen bare fordi Brann pleier å vinne når du bruker den. Akkurat på samme måte har jeg det nå. Alle gode ting er tre. Bare se på kampene mot Engen: tre kamper, tre seire. I år betyr tallet tre noe. Det er tredje gang vi møter RBK og alle vet hvordan vi knuste trønderpakket i serien. Det er tredje cupfinalen på rad hvor vi møter RBK, og sist, men ikke minst: Det er tredje gang Per Ove løper ut på Ullevaal mot nettopp Rosenborg som motstander. Disse tegnene gjør meg overbevist om at Rosenborg blir lett bytte på finaldagen. Man kan nesten

driste seg til å utpeke Brann som favoritter. Vi vet hvordan vi skal slå Bartemaskinen fra nord, og i år vet jeg at Eggen møter veggen. Kanskje de vinner mot Milan og resten av drittlagene i Champions League, men oss slår de aldri!! Ser du mot Ulriken i slutten av oktober, ja da er det baunene som brenner i det fjerne. Vi samler våre beste menn og starter reisen mot øst. Vi byder mannskap mot fienden opp...

Ole Markussen
redaktør

«No skal bartepakket få»

Festdreperen

Så er det endelig tid for høstfest på Ullevaal igjen. Etter noen forholdsvis magre cupår, kanskje med unntak av fjorårets nestentur, er Bergen igjen klar for å innta tiggerstaden med bauekorpsstrommer og klovnehatter i fin forening. Motstander denne gangen som de to foregående er disse butte, karskdrikkende og bebartede individene fra «husklyngen ved Nidelvens skitne utløp», som Davy'en sier det. Absolutt alt ligger til rette for at fotballnorge skal få den sesongavslutningen man helst ønsker seg.

Men noen er ute etter å ødelegge festen, ute etter å hindre de riktige festdeltakerne å delta. Det utrolige er at denne festbremsen er selve arrangøren, Norges Fotball Forbund.

Av i overkant av 25 000 billetter sitter Brann igjen med knappe 4 800, som igjen skal deles på sponsorer, samarbeidspartnere, klubbmedlemmer, partoukortinnehavere og til slutt oss supportere. En skandaløs fordeling som alle synes å være imot med unntak av de mest arrogante mennesker man finner her i landet; administrasjonen i NFF. I etterkant ble VM-98 kritisert fra en rekke hold for at «de grå dresser» i kraft av sin stadig større tilstedeværelse er i ferd med å drepe alt engasjement på tribunen og i fotballen ellers. Denne utviklingen skremte også vår egen president Omdal. Men når det gjelder å sette handling bak ordene blir viljen plutselig forsvinnende liten.

Men nå er ikke herr Omdal alene om å tale med kløyvd tunge, også potetbonden fra Oppdal er like lite konsekvent. Når det gjelder å snakke Europas fotballstormakter midt imot er Eggen klar nok. Å kalle Beckenbauer for diktator er forsåvidt greit nok, men Rosenborg sine krav ovenfor NFF er ikke mindre diktatoriske. Å true forbundet til å endre på en hundre år lang tradisjon fordi man skal spille viktige kamper i Europa uken etter, minner en del om maktmisbruk.

Det at NFF i hele tatt går med flytting er ikke mindre utrolig! Skjønner man ikke at man ved en slik avgjørelse sender man ut et klart signal om at vår hjemlige cup er av underordnet betydning i forhold til Champions League sine innledende runder? Men

hva gjør man ikke for å smiske seg til et snilleste-gutt-i-UEFA-klassen stempel.

Folkets spill

Alt i alt er dette bare noe få eksempler på det som har kjennetegnet fotballens utvikling på hele 90-tallet; dilemmaet mellom kommersialismen på den ene siden og folkets engasjement på den andre. Aldri har vel ideen om fotball som folkets spill blitt så hardt utfordret. Og selv om man til stadighet påstår at disse to motpolene må leve i et gjensidig avhengighetsforhold, må vi ikke glemme at fotballen var der først. Pengefolkene har bare kastet seg på popularitetskarussellen og fått makt til å utvikle organiseringen av spillet slik at dette igjen skal gi enorme inntekter til en rekke enkeltpersoner og storkonsern. En del av inntektene blir riktignok brukt til å blåse mer luft i ballongen. En ballong som før eller siden kommer til å sprekke.

Men kanskje det er på tide å la galskapen få styre uforstyrret videre? Resultatet trenger ikke å bli så katastrofalt, fotballen vil alltid bestå og vi som har et sant hjerte for sporten vil også være der. Verst vil det nok gå utover noen finansfyrster og fotballjapper som ikke har klart å trekke seg ut i tide.

Det er bare så utrolig irriterende at man ikke klarer å innse at den vanlige publikummer og supporter er selve grunnlaget for den store sponsorinteressen, og at man derfor må innfri ovenfor de førstnevnte grupper istedenfor å stadig støte disse fra seg.

Alle gode ting er tre

Men selv om noen gjør alt de kan for å hindre oss festen, skal vi likevel senke pakket og vinne den store pokalen. Etter to herlige seire over trønderne i serien skal årets tredje komme i selve cupfinalen. Dette skal bli året der vi ikke bare har slått VIF tre ganger, men også året der vi peker nese til hele Norges stjernegalleri gang etter gang. Og det med et lag uten såkalte stjerner, men med en arbeidsmoral som er stikk i strid det vi kjenner fra tidligere Brannlag. Nå er jeg ikke i tvil om at hvis Azar, Super-Ray eller Peddilusken hadde spilt på ett av Akersgatens prioriterte

lag, så hadde de vært skrevet inn på landslaget for lenge siden, men slik er det heldigvis ikke.

Nå skal vår utskjelte og bespottede sportsklubb samle seg mot overmakten, og plyndre hovedstaden for gull. Herligere kan det ikke bli

Bye, Bye - Bye, Bye

Nå blir dessverre årets cupfinale siste kamp for en del av spillerne. Og selv om prioriteringene synes merkelig samt at det er tragisk når lokale spillere forlater klubben, vil jeg ønske dem lykke til med «profftilværelsen» og takke for de mange fine stundene de har gitt oss.

Heldigvis er enkelte av disse ikke eldre enn at vi kanskje får nyte godt av deres tjenester på stadion igjen.

Stor takk til Roger, Cato, Jan Ove - takk for at dere var med å hente kongepokalen hem til Bergen, og velkommen igjen.

Vi preikes på Ullevaal

Bakeren

ROY WASSBERG

Født 28. september 1970

Høyde 188 cm

Posisjon Midtstopper

Tidligere klubber Brann, Fyllingen, Panionios

Signerte for Brann Juni 1998

Brannkamper 99 4

Brannkamper totalt 131

Mål for Brann 99 0

Mål for Brann totalt 4

Meritter Ingen

En av de få bergenserne på Brann.

Har ikke klart å komme tilbake til det nivået han hadde de første sesongene han spilte på Brann.

den 12. tar huset

Da vi ringte for å avtale møtetid og sted avsluttet han samtalen med: "Hvordan skal vi kjenne hverandre igjen?" Den 12. Mann kjente igjen, og møtte, den lite selvhøytidelige helten fra semifinalen, Per Ove Ludvigsen, på kafé på Oasen kjøpesenter.

Vi begynner med begynnelsen, og lurar på om det var en drøm, fra hans side, å signere for Brann. -Da jeg skulle forlate Fyllingen, var ikke Brann en selvfølge, sier han. -Jeg var egentlig på vei til Start da Brann kom på banen. Det var det å få bli i Bergen som ble tyngden på vektskålen. Per Ove er litt skuffet over hva han har prestert i Brann drakten - Det er synd med skadene som har bremsert meg fra å vise hva jeg er god for. Kanskje kunne du kunne ha blitt proff om du hadde unngått skadene? -Jeg tenker ikke så mye på det. -Sånn er livet

Skader

Selv om Per Ove har vært mye skadet, så føler han ikke at han har ofret helsen sin for Brann. I de tidligere årene, og da helst i Fyllingen, spillte han nok kamper han ikke burde ha spilt. Nå føler han at han blir hørt på, om han mener at ting

ikke er som det skal. Spiller kollegaene hans spøker med at han kanskje må ta rullestolen fatt om et par år, men han ser ikke mørkt på det. -Om noen år får man vel tak i rullestoler som går i 80-90 km/t, og det kan jo bli spennende.

Selv mener han at hans beste sesong var i 1990. Etter dette har skadene vært for mange. -Dersom jeg tar forholdene i betraktning, så er jeg svært fornøyd med '99 sesongen også

Spillerbørs er bare tull

Denne sesongen scorer Per Ove høyest av Brann spillerene på de fleste spillerbørsene i landet, men avviser at han har vært sesongens beste Brannspiller. -Disse børsene er meningsløse, sier han. -Hvordan kan en journalist holde kontroll over prestasjonene til de 22 spillerene som er på banen, under en kamp? Han tror at en journalist for eksempel kan gi en spiller et par ekstra poeng for å holde seg "inne med" spilleren til en eventuell senere anledning. -Jeg skjønner ikke at disse børsene kan være interessante, men de er vel kanskje det.

Per Ove ser ikke på seg selv som helt. -Jeg kan ikke si meg fornøyd med det jeg har prestert i Brann drakten, så noen

helte status fortjener jeg ikke. Jeg hadde forhåpninger om å få lov til å være med hele veien, men slik har det dessverre ikke blitt. Han legger ikke opp enda og har skrevet en ny 2-års kontrakt, men vil ikke sette penger på at han spiller så lenge. -Om jeg hadde vært fornuftig, så hadde jeg gitt meg for lenge siden, sier han. Når han legger opp som fotballspiller håper han at han ikke trenger å gi seg i Brann. Han tenker på å få dannet et slags kontaktnett som brer seg over alle klubber på Vestlandet, slik at man lettere kan fange opp talenter. Per Ove ser seg selv som en fremtidig talentspeider og kontaktperson mot andre klubber, men vet ikke helt hva fremtiden vil bringe. -Kanskje det er ingen som vil ha meg, sier han og ler.

Brann '99

Det er ikke bare Per Ove som har slitt med skader i år. Brann stallen har vært svært redusert i det siste. Vi spør om hva alle skadene har hatt å si på laget. -Det er Harald Aabrekk som fokuserer så mye på disse skadene. Selvsagt har det vært trist å miste for eksempel Stefan Paldan, men det har ført mye positivt med seg at man har måtte omrokkere på en del av rollene i laget, sier han. -Spillere har måttet prøve ut nye roller, og de har kanskje fungert minst like godt

Det at flere av Brann sine "Bosman spillere" forsvinner synes Per Ove er kjedelig. -De som står bak Bosman regelen må være noen av de største idiotene innenfor fotball, sier han. Brann bruker hvert år mye tid og penger på å få frem spillere. Når så disse er gode nok forsvinner de til utlandet uten at klubben får noen form for kompensasjon. Dette irriterer Per Ove. Det at spillere vil forlate en klubb, til

fordel for bedre betaling i en annen klubb, forstår han godt. -Dette er jobben vår. 9 av 10 spillere ser på lønningene, foran eventuelle følelser for en klubb. Bare tenkt dere selv om man får 100.000 kr mer for å steke vaffer på denne kafeen, som vi sitter på nå, enn på nabo kafeen. Selvsagt ville man ha valgt å bytte kafé. Vi kommer inn på saken om lønnskutt for spillerene, som var et hett tema tidligere i sesongen. Per Ove forteller at han reagerte sterkt på uttalelsene som BST sin leder kom med i denne saken. - Som sagt er dette jobben vår og dette vi lever av. Prøv å se det litt fra vår side også. Vi har lån på hus og bil, akkurat som alle andre, og lønnskutt er jo ikke noe vi har budsjettert med. Jeg forstår at supporterne hadde sterke meninger om at vi skulle gå med på lønnskuttet, men jeg mener også at dette er svært naivt av dem. Dette er ikke en sak som angår dere. Det var delte meninger i spillergruppen om denne saken. Noen var helt i mot det, mens andre synes at det var greit nok.

Selv kunne han ha tenkt seg en noenlunde fast månedslønn pluss bonuspenger om man gjør det bra. Men en ting er sikkert; noen har kjørt Brann sin økonomi på ræv og noe måtte, og må gjøres, for å få den på rett kjølgjen.

Brann har hatt mange "skandaleoppslag", i pressen, i år. Vi lurte på om dette har hatt noen innvirkning på spillerene. -Jeg, for min del, føler ikke for å lese om det i det hele tatt, sier Per Ove. -Vi har vel for det meste bare fleipet om det og jeg tror at dette har ført til et bedre samhold i laget. Vi har valgt å se det humoristiske i det og ler ofte over når "dagens spørsmål" blir: "hva er det som er dagens skandale

oppslag i pressen, mon tro?"

Norges beste bortelag

Brann har hatt en forrykende sesong i år, og vi har sjansen til å ta både sølv i serien og gull i cupen. Selv om det har gått så bra i år tror han ikke på medaljer neste år. -Til dette mister vi for mange spillere, og økonomien tilsier ikke at vi kommer til å få kjøpe mer enn strengt nødvendig. Det er ikke det at vi ikke har vært forberedt på å miste noen spillere, men tross alt så er Cato, Jan Ove og Roger de mest løpsterke spillerene våre og det skal bli vanskelig å erstatte disse i en håndvending. Vi har fått fatt i gode spillere som El Fakiri og Martin Knudsen, men det spørs om disse vil kunne erstatte spillerene vi har mistet. Jeg tror ikke at dette vil kunne skje i første omgang, i alle fall.

Det at Brann har vært best på bortebane i år forklarer Per Ove med at motstanderen som oftest møter oss offensivt og at Brann da bare trenger å ligge bak til det kommer en mulighet til å kontre. -På enkelte hjemmekamper er vi blitt møtt av en del piping, fra tribunen, og dette har vi vel ikke taklet så godt. Når vi hører piping fra tribunen og

Harald som kjefter fra benken, så har vi blitt for feig og ingen tør å ha ballen. Selvsagt må vi ta selvkritikk for dette, for slike ting skal vi klare. Det at vi ikke alltid har gjort det er vår egen feil, så vi kan ikke skyldes på andre. Vi føler ikke at vi fortjener noen piping fra hjemme publikumet vårt, forteller han. -Vi vil jo alltid prøve å gjøre vårt aller beste i alle kamper.

Supportere

Vi spør han om hva han synes om Brann sine supportere og hvordan det føltes å skulle møte dem etter overgangen fra Fyllingen. Han hevder at han ikke gruet seg til å møte Store Stå, for første gang i Brann drakten, selv om han visste at han ikke hadde vært spesielt populær blant dem. Han viser til den mye omtalte episoden da han, som Fyllingen spiller, angivelig skal ha vist fingeren til Brann supporterne og vil gjerne avkrefte dette. -Jeg viste IKKE fingeren, men hadde mer enn god nok grunn til å gjøre det. Jeg ser ikke helt meningen med å kalle en spiller "lange, stygge jævel". Det er forsåvidt greit å hetse motstanderens spillere, slikt skjer bare, men dere supporterne burde kanskje ikke være så hårsår når det plutselig blir sagt noe negativt på deres bekostning. Per Ove smiler når han hører at Carew har "overtatt" ropet hans.

Om betydningen av den "syngende skare" svarer han kontant: -Ja, i helvete, dere betyr mye! Det gir oss et ekstra puff å ha supporterne i ryggen. Vi kunne ha tapt 0-5 mot RBK, hjemme i år, om det ikke hadde vært for den utrolige stemningen som var på stadion. Da vi entret Molde Stadion, for å spille semifinalen, så skulle man nesten tro at det var hjemmekamp på Brann Stadion. Brann supporterne overdøvede Moldenserene totalt. Det er mye mer moro å spille når det er god stemning på tribunen. Dette merkes spesielt da det spilles andre steder enn på Brann

Stadion. -Ikke alle borte kamper er like artige. Det er vanskelig å motivere seg når man skal møte dårlige lag med lite liv på tribunen. Det er da man får følelsen av å være på jobb

Cupfinalen

Han ser frem til cupfinalen og stemningen der, og sier seg enig med oss når det gjelder NFF sin prioritering av hvem som skal få billetter til kampen. – Billettfordelingen til cupfinalen er en skandale. At BST kun får 800 av Ullevaals 25.000 billetter er en skam. Cupfinalen skal være en folkefest, og det vil vel ikke være en fordel, for stemningen, at tribunen er fylt med NFF sine "tanter og onkler". Selvsagt er det avhengig av hvem som kommer til finalen. RBK og Brann er vel de som trekker mest folk. Om to andre lag hadde kommet til finalen, så hadde kanskje ikke dagens billettfordeling vært et like kritikkverdig tema. Allikevel, sponsorene til NFF kunne ha fått billetter til landskamper. Cupfinalen burde vært forbeholdt de respektive lags supportere, sier han.

Vi lurer på hva han tror om årets cupfinale. -Selvsagt har vi en sjanse til å slå RBK. Forrige cupfinale ble det omkamp og vi spilte med 10 mann. Vi har slått dem 2 ganger, i serien, i år og kan slå dem igjen. RBK er veldig gode, men vi har vist at de ikke er ALT for gode. Dette er sesongens siste 90 minutter, vi slipper å tenke på fremtidige seriekamper på en stund, så da er det bare å løpe til vi spy. Mer enn alt, kan vi ikke gi. Det er en fordel for RBK at de er i Champion League, på denne måten får de god trening til å spille viktige kamper, men det å endelig få et trofé hjem til Bergen hadde vært utrolig gøy. Det Per Ove frykter mest når det gjelder RBK er det at de aldri gir seg. - De har et maskineri som bare maler og maler helt til det blir en scoring, sier han. Rosenborg er vant til store kamper, beholder roen og venter tålmodig på neste scoringsmulighet. Vi kan lett bli stresset over presset.

Han tror ikke at han kommer til å gi oss enda et mål, i cupfinalen. -Jeg pleier å score 1-2 mål p.r. sesong. I år har jeg scoret 2 mål, så jeg har vel gjort mitt. Som midtstopper så er det jo ikke lagt opp til at man skal være noen goalgetter, men det kan jo alltid komme en mulighet ved en corner. Om ikke jeg får en halvsmed og må flyttes frem. Da kan jo alt skje, sier han og smiler lurt. -Nei, jeg tror at Cato scorer. Eller kanskje Jan Ove eller Roger. De må jo gjøre noe før

de drar. Jeg selv scorer så få mål, både i kamp og på trening, at det er flaut.

Tipset for cupfinalen minner mye om resultatet fra semifinalen: 2-2 etter ordinær tid og en Brannscoring i andre ekstraomgang. Vel, i en eventuell ekstraomgang så er nok ikke jeg der. Jeg tror ikke at jeg kommer til å orke mer enn 90 minutter. Før eventuelle ekstraomganger tror jeg at jeg blir bært av banen.

Per Ove privat

Privat liker Per Ove helst å slappe av hjemme, sammen med samboeren og flatcoat retrieveren "Cia". -Det er herlig med fred og ro, sier han. På spørsmål om han ikke spiller golf med lagkamerater svarer han: -Jeg hater å tenke på at hunden min er alene hjemme, og om jeg skulle ta den med meg på golfbanen, så hadde nok hele banen blitt gravet opp. Nei, da sitter jeg heller hjemme og nyter freden.

Per Ove sin største interesse er trav. - Dette er en mye større interesse enn fotball, sier han. Han er selv medeier i tre hester, og ser på trav hver eneste dag. De løpene han ikke får sett, tar han opp på video. Han innrømmer at han liker å gamble litt på hest, men når vi spør hvor mye han satser, så kommer "politiker svaret." -Et sted mellom 10 og 500 kr. -Jeg tror ikke at man bør satse på å kunne leve av å spille på hest, men noen ganger slår det til, og man kan hente ut en gevinst.

Karrierens høydepunkt

Når det gjelder beste øyeblikk i karrieren, så er han ikke i tvil. Semifinalen mot Lillestrøm i '95 var bare helt utrolig. Til pausen lå vi under med sammenlagt 4-1, og det så ut som at alt håp var ute. Vi vinner kampen 4-1, og 5-4 sammenlagt. Det var bare helt utrolig. Han vil også trekke frem da kampen da Fyllingen spilte 1-1 mot RBK, i '90. -Min Far hadde lovet meg en vaskemaskin om Fyllingen vant kampen. Vi spilte uavgjort, men jeg gjorde en svært bra kamp, scoret mål og fikk vaskemaskinen allikevel. Han vil ikke si hva som er favorittlaget av Brann og Fyllingen. -Jeg vil få uvenner uansett hva jeg svarer her, sier han, men han mener at Bergen er for liten for 2 topplag. Bare se på Oslo, de hadde hatt nok med et topplag publikumsmessig.

Ryktene sier at etter semifinalen, så var Røkke så forbannet at han gikk ned i Moldegarderoben for å skjelle ut spillerene. I raseriet skal han ha sparket

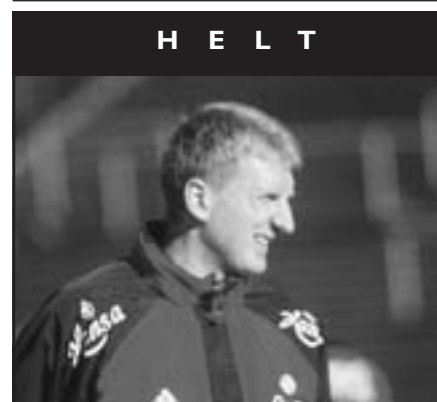
til en cola-automat og skadet noen tær i slaget. Vi forteller Per Ove at han, indirekte, kan stå bak et par brukne Røkke-tær. Per Ove ler litt og sier: - Tidligere hadde jeg stor respekt for Røkke og det han har prestert, men det å skjelle ut Molde sine spillere er jo bare idiotisk. Selvsagt gjorde Molde sine spillere sitt beste. Nei, der mistet Røkke all min respekt, i alle fall.

V75

Før vi takker Per Ove for praten ber vi han om å fylle ut en V75 kupong for oss. -Vi trenger penger til cupfinale turen, sier vi og håper på skikkelige ekspert tips. Per Ove fyller ut kupongen, forsvinner en liten stund, og kommer tilbake med kupongen som han faktisk spanderer på oss, pluss at han har levert inn en kupong til seg selv. -Jeg kan ikke la dere vinne alene, sier han. Vi spør om han vil lese dette intervjuet før det går i trykken. Han smiler og sier: -Jeg satser heller på å saksøke dere etterpå. Så går Per Ove, og vi sitter igjen og håper at vi har intervjuet en fremtidig Norgesmester 1999.

Vi vant ikke noe på V5'en, men satser på at dette er et tegn på at vinnerlykken skal spares til 30. oktober.

Av Lene Slettemoen og Ole Markussen

PER OVE LUDVIGSEN

Født 25. mars 1966

Høyde 192 cm.

Posisjon Midtstopper/Spiss/
Matchvinner

Tidligere klubber Fyllingen

Signerte for Brann Høst 1993

Brannkamper 99 27

Brannkamper totalt 136

Mål for Brann 99 4

Mål for Brann totalt 15

Meritter Cupfinalist 1990, 95, Serie
sølv 1997, E-cup kvartfinale 1997

*Ingen over, ingen ved siden. Har vært
samlingspunktet i Brann denne
sesongen og Peddiens form vil spille en
avgjørende rolle for om Brann vil klare
å vinne finalen eller ikke.*

Harald Aabrekk:

“Ein bonuskamp til dei som har vore glade i Brann”

Cupfinalen kjem som ein bonuskamp til supporterar og spelarar, dei som gjennom alt har vore glade i Brann. Det vert ei skikkeleg avslutning på sesongen, som på mange vis har vore som semifinalen – djupe nedturar og strålende suksessar. Både spelarane og supporterane fortener dette, og eg er ikkje minst glad på deira vegne.

Me skal vera godt førebudde. Greier me å slå Rosenborg for tredje gong denne sesongen, så er det ein prestasjon som overgår sjølve

cupfinalesigeren. Og det er fullt mogeleg. Gutane på dette laget sluttar aldri å overraska meg. Gong på gong hentar dei fram nye krefter. Og så lagkjensla deira då.... Dei tenkjer ikkje på seg sjølve, men spelar for kvarandre, for laget og for byen. Det er den aller viktigaste suksessfaktoren.

Fotball er nemleg ein grasrotidrett. Alle skal ha sjanse til å delta. Det gjeld å vera jordnær – og å spela på lag.

Fortalt til Åshild Samnøy

Klar for finalen

Det meste som gjelder cupfinalen er bare positivt. Med ett unntak: billettene! For uansett fordeling er det kjeft å få. Fotballforbundet får kjeft fordi finalelagene får for lite billetter. Og finalelagene får kjeft for sin interne fordeling uansett hvordan den legges opp.

Jeg skal i dette innlegget hverken forsvare Brann fordeling eller angripe fotballforbundet for å fordele kun 10.000 billetter til de to lagene. For når

minst 10.000 bergensere og vestlendinger tar det for gitt at de får hver sin billett av Branns kvote, blir det feil uansett. De omlag 5.000 som får billett tar det som en selvfølge, og de 5000 som ikke får kaller det en skandale. Og uansett hvordan fordelingen gjøres, er det 5000 som sitter foran TV-skjermen og mener seg urettferdig behandlet.

I 1995 var jeg billettsjef før den første cupfinalen, og jeg kunne ha fortalt mange artige historier om hvordan både supportere, tidligere tillitsvalgte og daværende spillere prøvde å drive lobbyvirksomhet overfor undertegnede for å skaffe seg noen ekstra billetter "som de bare måtte ha", som de fleste uttrykte det. Selv om jeg som billettsjef i 1995 følte at vi gjorde fordelingen så rettferdig som mulig, skaffet jeg meg mange uvenner som den dag i dag skuler på meg når jeg møter dem på Stadion. Derfor er det ganske OK å være formann i år; nå kan jeg delegere jobben til noen andre - he he.

Men sånn er det nå en gang å være leder i Brann. Uansett hva du gjør, er det noen som idiotforklarer deg, og lar du være å gjøre noe, får du kjeft for det også. Så det er med Brann som med politikken. Man blir ganske så tykkhudet, og toleransegrensen for kritikk heves betraktelig når man er i fremskutte posisjoner. Så dersom du lurar på en karriere i Brann som spiller, trener, ansatt eller tillitsvalgt: blir du handlingslammet av kritikk er dette ikke den rette plassen å være. Men du verden så gøy det kan være også!

Tilbake til cupfinalen. Dette er også tiden for at gode, gamle cupminner strømmer på. I 1972 (seier 1-0 mot

Rosenborg) var jeg fire år, og jeg husker ingenting! Mitt første minne er fra cupfinalen i 1976 da sagmuggen lå over halve banen, og et av tidenes beste Brann-lag slo askeladden Sogndal 2-1. Den største TV-opplevelsen tror jeg likevel jeg hadde i 1982. Som en alminnelig fjortenåring med overdrevne forestillinger om en fremtidig Brann-karriere (jeg var på den tiden libero i Fana med Franz Beckenbauer og Uli Stieleke som min store helter, men havnet tilslutt i 7. divisjon som middelmådig back), levde jeg meg selvsagt helt og holdent inn i kampen, og jeg dro rett fra kvartfinaletap mot Os i Brann-Cup og stupte ned foran TV-skjermen hjemme idet Geir Austvik scoret Brann første mål. En stor kamp - og 3-2 seier!

I 1987 og 1988 var jeg tilstede på Ullevaal, og jeg må nesten fortelle følgende opplevelse fra den første 2-2 kampen mot Rosenborg i 1988. Daværende supporterklubb-sjef Pål Mugaas Jensen satt ved siden av meg - men så ingen av Branns mål! Brann spilte en kjempekamp og det var derfor blodig urettferdig da RBK tok ledelsen. Pål ble så skuffet at han reiste seg og gikk utenfor tribunen. Så utlignet Odd Johnsen, og han kom stormende tilbake et minutt for sent. Så tok RBK ledelsen på nytt, og siden Pål denne gangen anslå slaget for å være endelig tapt, forlot han tribunen på nytt tross mine advarsler om at her kunne det jo komme et nytt Brann-mål. Vel vel. Atle Torvanger utlignet på et humpete langskudd, og Pål hørte bare jubelbrølet fra utsiden. Så hører du Rune Bakervik: Hold deg på tribunen hele tiden! I cupfinalen kan det meste skje!

H E L T

VIDAR BAHUS

Født 5. Juni 1965

Høyde 188 cm

Posisjon Keeper

Tidligere klubber Fyllingen, Os

Kom til Brann Juni 1995

Brannkamper 99 3

Brannkamper totalt 78

Mål for Brann 99 0

Mål for Brann totalt 1

Meritter Cupfinalist 1990, 95,

Seriesølv 1997, Kvartfinale e-cup 1997

Nå bør det etter hvert være på tide for Brann å pensjonere Vidar Bahun etter lang og tro tjeneste. Det finnes flere unge keepere som burde få sjansen i steden for bussjåføren fra Os.

Brannns supportere

105,8 Sentrum — 106,7 Syd/Vest — 107,1 Nord/Vest

**Alle Brannns bortekamper
hører du på Radio 1!**

Kjell Tennfjord vil i løpet av november komme med en bok om tiden sin i Brann. Dette er noe vi er meget glade for siden dette pleier å være en tid av året hvor det er lite prat om Brann i avisene. Som en gest til Kjell har vi derfor trålet biblioteket og funnet en del boktitler som vi føler hadde passet på boken til Kjell. Så vær så god Kjell; det er bare å velge den du synes passer best.

1. Farlige eventyr
2. Hevnen fra himmelen
3. Fiendens musikk
4. Djevel dalen
5. Ensomhetens grunn
6. Tonen som ble vekke
7. Tapte illusjoner
8. Ragnarokk
9. Den smilende makten
10. Liten avhandling om store dyder
11. En tid i helvete
12. Hallo? Er det noen her?
13. ...likevel levende
14. Tausket i oktober
15. Utan å ta metermålet fram
16. Sjå kor dei elska kvarandre
17. Jeg glemmer ingen
18. Gutter er gutter
19. Den dagen jeg går bort
20. Sannheter og sitatfusk
21. Effekt – falske smil og ekte ørefiker
22. Elsk meg i morgen
23. Utsikt til paradiset
24. Kameleon
25. En utsøkt hevn
26. En mann for sin hatt
27. Vrakgods av tid
28. Flaggermusmannen
29. Verdens ender
30. Lysere enn dagen
31. Skinn og bein
32. Et helvetes hus
33. Erobreren
34. Ingen landevei tilbake
35. Gutten som ville være en av gutta
36. Et mangelfullt liv
37. Ingen kan nå meg
38. Reise gjennom ukjent land
39. Alt vel, kommer snart tilbake
40. Kakerlakkene
41. Meg selv og mine kjære
42. Lær oss å vokse fra vår galskap
43. Det nye livet
44. Men jeg glemmer deg aldri
45. Vulgært og vidunderlig
46. Det tapte landet
47. Himmels villmenn
48. Hva med meg, da?
49. Som om det bare var noen dager
50. Jeg vil ut!
51. Falne engler
52. Handlingens mann
53. Gjennomtrekk
54. Nødrop fra en myk sofa
55. Lykkens sønn
56. Ubotelege rørsler
57. Sjelefred
58. Like sant som jeg er virkelig

d I 2ms drømmelag

Magnus Kihlstedt

Arne Vidar Moen
Geirmund Brendesæther

Per Ove Ludvigsen

Harri Ylönen

Svante Samuelsson – Jan Ove Pedersen – Roger Helland
Cato Guntveit Raymond Kvisvik

Azar Karadas

Snøtt

Bergen
Hansa
Nordahl Grieg
Den 12. Mann
Rødt
Azar
Vågen
Kihlstedt
Hansaby
Fotballstadion
R
Daier
Ren
By
Bergen Sine Gutter
Seks poeng
Davy Wathne
Fotballfest
Kulturby
Buekorps
Supportere
Hus
Trolleybuss

Trondhjem
HB
Henry Rinnan
TNT
Hvitt
Jahn-Ivar
Nidelven
Jamtfeil
Innavl
Friidrettsarena
J
Barter
Skitten
Bygd
Hold Brillan
Null poeng
Tore Strømøy
Bygdedans
Møkkaby
Småbispan
Tilskuere
Fjøs
Traktor

Kom igjen, Brann!

Bergensmusikere som elsker Brann lager CupfinaleCD

Kremen av Bergens rockemusikere stiller igjen opp for Brann og BST når vi lager en helt ny cupfinale-CD. Den nye CD-en er Branns offisielle cupfinale-CD, og inneholder i alt fire sanger. To er helt nyskrevne for anledningen, mens to av sangene er gamle, kjente sanger som har fått ny og bergensvennlig tekst.

Bandet som spiller på CDen er oppkalt etter bladet du leser nå, og heter følgende "den 12. mann". Sangene har titler som bærer preg av at de åtte medlemmene i bandet har mye fartstid på Stadion. Kom igjen, Brann!, Ullevaal, vi kommer, den 12. mann og Dø for Brann er titlene på sangene.

Bandet består av disse musikerne:

Abs — Vokal
Ossie — Vokal
Rune Krogstad — Trommer
Martin Holmes — Gitar, kor
Kato Ådland — Gitar, keyboard, kor
Knut Aafløy — Bass, kor
Espen Lien — Bass, kor
Vidar Lidtun — Keyboards

ULLEVAAL! ULLEVAAL! VI E VERDENS BESTE LAG OG VI E KOMT TIL ULLEVAAL!

1. runde (5/5):

Nordhordland-Brann 0–3

Bjarkis avskjed

Branns vei til Ullevaal startet i en turbulent periode for klubben. Spillerne var blitt presentert forslag om lønnskutt på 10 prosent og Tennfjord hadde fått permisjonsvarsel. Sportslig så det likevel noe lysere ut; seire i de to siste seriekampene og Brann på vei oppover tabellen – foreløpig på en åttendeplass. Dette var situasjonen 5. mai da Nordhordland Ballklubb

H E L T

MIKA KOTILA

Født 26. september 1974

Høyde 195 cm

Posisjon Angrep

Tidligere klubber Rovaniemi, HJK Helsinki

Signerte for Brann Nov. 1998

Brannkamper 99 17

Brannkamper totalt 17

Mål for Brann 99 3

Mål for Brann totalt 3

Meritter Ingen

Det er synd å si det men Mika må være den dårligste som har ikledd seg den røde drakten siden Jarle Råums glansdager. Og det er ingenting i det han har gjort tidligere som tyder på at han har potensialet til å bli bedre.

var motstander på Knarvik stadion.

Brann spilte sin første kamp uten baklengsmål siden seriestart, men var langt fra å glitre. En dårlig bane og et

Pressen sa:

"Tomillionersmannen med det gode rykket så ut til å lide under prestasjonspresset."

Bergens Tidende

hardt kjempende og defensivt hjemmelag må ta noe av skylden. Stefan Paldan var selvkritisk etter kampen: –Vi spiller en elendig match og kan ikke skyldte på annet enn dårlig innstilling, sa han til BA. Bjarki Gunnlaugsson misbrukte ikke mindre enn seks feite sjanser, og tilskuernes misnøye ble tydelig etter hvert. Bengt Magnus Dyrkorn høstet allmenn latter da han ropte: "De kunne jo like godt byttet inn Remi Taule" (nordhordlendingen i BST-styret).

Branns tre mål kom for anledningen alle av nordhordlendinger; Roger Helland headet inn det første etter 13 minutter; Mons Ivar Mjelde satte inn det andre like etter pause; mens det tredje var et innviklet selvmål der både Mjelde og Kvisvik var innblandet i forarbeidet. Ellers fikk både Azar Karadas og Alex Valencia god omtale etter kampen.

Svante Samuelson viste at han var villig til å "dø for Brann"; han fikk et kutt over øyet og måtte sy tre sting.

2. runde (19/5): Fana–Brann 0–2:

Estetisk nedtur

Denne kampen vil først og fremst huskes for "Norges styggeste bortedrakter gjennom tidene", ifølge estetisk bevisste supportere. Brann spillte med grønne overdel, blå bukser og røde

strømper. Kanskje draktene var medvirkende til at BT etterpå omtalte kampen som "Usexy fotball"?

Ellers påkalte ikke kampen de store overskrifter, men blir stående som et aldri så lite lyspunkt mellom to serietap:

Pressen sa:

"Usexy fotball"

Bergens Tidende

I 6. mai-nederlaget mot Molde var til å leve med, mens innsatsen mot Skeid snarest mulig bør gå i glemmeboken. Brann hadde avansert på plasser på tabellen siden forrige cupkamp og lå nå på sjetteplass.

Cupkampen ble karakterisert som en arbeidsseier der Brann var det førende laget uten å slippe til med de helt store

Raymond viser tydelig hva han mener om draktene og spillet. Foto: Erlend Fikse

sjansene. Etter knappe kvarteret stupheadet Kjetil Løvvik inn 1–0 – etter forarbeid av Jan Ove Pedersen. Branns andre mål sørget hjemmelaget for vel midtveis i andre omgang – etter innlegg av Geirmund Brendesæther, som var Branns beste på en dårlig dag.

På plussiden noteres det også at Brann gjennomførte sesongens andre obligatoriske kamp uten baklengsmål. Cato Guntveit på sin side presterte noe i nærheten av årsverste. Han innrømmet at selv om han som Brannveteran var vant til bråk rundt klubben, var dagen noe spesiell i og med at to av de ansatte gikk ut i permisjon.

Brannsupporterne var henvist til gressbakken ved Nesttun idrettsplass, noe som gjorde kampen særdeles tårevåt for supportere med gressallergi.

3. runde (23/6): Brann–Ørsta 3–1:

Dobbelttreff for Kottila

Tredjerundekampen mot Ørsta kom aldeles i skyggen av St.Hansfeiringen i Bergen, og

fattigslige 730 tilskuere hadde møtt opp på Stadion. Selv tre strake seire i serien og avansement til fjerdeplass på tabellen var for lite til å skape noen cupstemning i byen.

Og det ble enda en cupkamp der Brann slett ikke imponerte. Etter to tidlige mål av Mika Kottila – som i følge BT endelig lignet en spissuksess, bød sunnmøringene på kamp og fikk en redusering før pause. Også i andre omgang greidde de å gjøre både Harald Aabrekk og tilskuerne nervøse – ikke minst 12 minutter før slutt da et Ørsta-hjørnespark var millimetre fra å besørge utligning. Alex Valencia gjorde imidlertid sine saker bra det kvarteret han fikk spille og sikret en klar Brannseier med en scoring i det 90. minutt. Dette var også hans første mål i en obligatorisk kamp for A-laget. Aabrekk ønsket i etterpåklokskap at han hadde sluppet Valencia til tidligere.

Brann sikret avansement i cupen, men Aabrekk måtte konstatere at laget ikke var blitt stort bedre siden Skeidkampen; mot et antatt dårligere lag var det fortsatt mye som manglet i mobilisering.

Pressen sa:

"Det andre signalet på at Valencia kan bli mer enn et vidunderbarn, fikk vi da han taklet tøft og kompromissløst mens resten av Brann-spillerne stod og så på."

Bergens Tidende

4. runde (30/6): VIF–Brann 1–3:

Ullevaal ble Branns lekegrind

Igen hadde Brann oppladning med mye utenomsportslig ståk og styr: ekstraordinær generalforsamling og trusler om konkurs. Sportslig så det likevel lovende ut med seier i de fem foregående kampene. Og mot VIF er det alltid noe å hevne; ikke minst cupnederlaget to år tidligere. Denne gangen hadde Brann tatt første stikk allerede før avspark:

Pressen sa:

"Kjetil Løvvik og Thorstein Helstad fikk Engas Fredrik Kjølnert til å se ut som Langbein med lånt B-gjengen-fangekule slepende etter seg."

Aftenposten

Kampen gikk nemlig ikke i VIF-lekegrinda på Bislett, som for anledningen var fylt opp av verdenseliten i friidrett. Ullevaalmatta passet Brann bedre. Stevnekollisjonen – kombinert med dårlige VIF-prestasjoner på banen – førte til bare vel 6.000 tilskuere, bare en tredjedel av tilskuertallet fra 1997-oppgjøret. Og Brannsupporterne følte seg slett ikke underlegne – allerede på forhånd fikk en følelsen av at noe stort var på gang.

Og FOR en kampåpning: Allerede i tredje minutt traff et perfekt innlegg fra Raymond Kvisvik Helstads velplasserte skulder. Øyvind Bolthof var sjanseløs. Brann fortsatte sitt storspill og gjorde vertene nærmest til statister. Bare små marginer hindret en større ledelse til Brann ved pause. Oslos lokalavis, Aftenposten, var ikke nådig mot sine egne: "Kombinasjonen av et eventyrlig bakrom, null press på ballfører og grenseløs Vålerenga-naivitet gjorde fotball-livet til en lek for bergenserne."

Pressen sa:

"Det første kvarteret må være noe av det beste som er blitt prestert av et norsk klubb lag denne sesongen."

Bergensavisen

I en noe bedre Vålerenga-periode etter pause, slo Kjetil Løvvik til med en av sine dribleserier. Han tråkket seg forbi tre mann og scoret med venstrefoten fra 16 meter. Nå var det bare de aller mest pessimistiske som tvilte på Brannseier. Og enda en perle fikk vi servert. Like før pause erstattet Erlend Hanstveit en skadet Jan Ove Pedersen sentralt på midtbanen. Unggutten satte seg i respekt. Kvarteret før slutt banket han inn et langskudd fra minst 20 meters hold – mens VIF-spillerne forfjamsset lurte på hva som skjedde.

Pressen sa:

"Praktfulle Kjetil Løvvik latterliggjorde de Wimbledon-aktuelle VIF-stopperne."

Aftenposten

Branns vinner på poengbørsene var imidlertid nok en gang Per-Ove Ludvigsen. Han nøytraliserte Pascal Simpson og til dels John Carew, sistnevnte virret stort sett rundt ute på kanten uten å skremme noen. Derfor ble det Espen Musæus som like før slutt

ordnet Vålerengas trøstemål. Men da hadde Klanen for lengst gitt opp alle håp om cupavansement. Og Brannsupporterne opplevde at Ullevaal er et glimrende sted for jubelscener...

Kvartfinale (4/8)

Brann–Odd/Grenland 3–2:

Catos oppvisning

Brann tok kommandoen fra start og spillerne syntes ivrige på å vise at tapet for Bodø-Glimt tre dager før var en parentes. I en offensiv 4–3–3-formasjon med Cato Guntveit og Raymond Kvisvik på kantene og Mons Ivar Mjelde sentralt, ble det først og fremst Catos store dag. Etter syv minutter fosset han gjennom Odd-forsvaret ble felt. Dommer Rune Pedersen hadde ikke noe valg, og Raymond Kvisvik ekspederte ballen kontant i mål fra straffemerket. Like etter hadde Brann enda en stor sjanse, men Per-Ove Ludvigsen headet Kvisviks corner like utenfor.

Odd presset høyere på banen mot slutten av omgangen, men utligningen kom først like etter pause – før alle supporterne (og Brann-spillerne?) hadde riktig summet seg. Så gikk det tju

H E L T

CATO GUNNTVEIT

Født 6. august 1975

Høyde 180 cm.

Posisjon Midtbane

Tidligere klubber Fana

Signerte for Brann Høst 1994

Brannkamper 99 31

Brannkamper totalt 101

Mål for Brann 99 3

Mål for Brann totalt 6

Annet Seriesølv 1997

E-cup kvartfinale 1997

Cato har gjennomgått en stor forandring etter Aabrekk ble hovedtrener. Fra å være en prügelnabe på backen er han nå en støttespiller på midtbanen. Vil spille en avgjørende rolle i finalen.

minutter før Brann igjen tok ledelsen, og hvilken oppvisning: Jan Ove Pedersen fikk tak i ballen på midtbanen og tok strake veien mot mål; løpsmaskinen Guntveit kom fra kanten og satte Pedersens perfekte innlegg i nettet.

Men igjen utlignet Odd – også det med en fin scoring. Brann hadde imidlertid ikke til hensikt å gi seg; bare tre minutter senere var Guntveit på ferde igjen. Denne gangen kom innlegget fra Raymond Kvisvik. Dermed var Cato Guntveit involvert i alle Branns scoringer og ble ikke uventet kåret til banens bestemann, selv om Aftenpostens utsendte holdt en knapp på Jan Ove Pedersen.

Brann har to ganger tidligere slått Odd i cupen (1950 og 1976), og begge ganger har det endt med cupfinaleseier til Brann. Alle gode ting er tre...

Pressen sa:

"Guntveit ble kåret til banens bestemann av en jury. Han var god, men vi ville valgt Jan Ove Pedersen."

Aftenposten

Semifinale (3/10)

Molde-Brann 3-4 e.e.o.:

En kamp for historiebookene

Dette ble kampen som hadde det meste. Fra frydefull 2-0-ledelse til snikende håpløshet da Brann syv minutter senere lå under 3-2 – og attpåtil var snytt for et straffespark. Men historien ender ikke her. På overtid kom cupens mest rettfærdige utligningsmål og sørget for ekstraomganger. Vi vet alle hvordan det gikk: Brannlaget gav ikke opp, og med en spiller som selv med skade må være et hvert forsvars mareritt, kunne Brannjubelen virkelig slippes løs. – Og Røkke endte opp med en forstuet tå...

Pressen sa:

"Spillerne har fremdeles problemer med selvtiliten på hjemmebane."

Bergensavisen

På forhånd holdt de fleste Molde som favoritter, men Brann hadde noen overtak. Først og fremst seier i forrige oppgjør på Molde Stadion. Laget lå fortsatt på sølvplass på tabellen, to

plasser foran Molde. Dessuten; mens billettsalget gikk tregt overfor hjemmepublikum, mobiliserte Brannfansen til storinnrykk i rosens by.

Om Brannsupporterne kunne juble først: Bare etter seks minutter gav Raymond Kvisvik Brann ledelsen etter en drøm av et frispark. Etter et kløktig forarbeid av Jan Ove fikk mossingen kjempetreff fra 20 meter, og ballen skrudde perfekt i mål. Selv med flere store Moldesjanser og en saftig mulighet til Brann ved Kottila, stod det 1-0 til Brann ved pause.

Pressen sa:

"Vi er en gjeng som kan fleipe med hverandre, som har det gøy sammen.... Det er mye av forklaringen på suksessen vår."

Per-Ove Ludvigsen til Bergensavisen

Andre omgang åpnet med offensive Moldespillere og kontringsforsøk fra Brann. Da mange av oss fryktet at en Moldeutligning nærmet seg, slo imidlertid Kvisvik til igjen – nydelig frispilt av Jan Ove Pedersen. Mens Moldekeeper Morten Bakke og de fleste andre venter på et innlegg, sender "Super-Ray" ballen rett i mål.

Pressen sa:

"Da match-klokka hadde parkert på 90:00, og jubeloverskriften var kladdet på blokka, sovnet det tandre MFK-forsvaret i noen avgjørende sekunder."

Romsdals Budstikke

Herfra kunne det blitt en helsvart kveld. To minutter senere reduserer Andreas Lund. Da dommer Roy Helge Olsen like etterpå fikk rusk i begge øynene (minst) når Roger Helland blir klippet ned og alle andre ser en soleklar straffe, kladder det skikkelig for Brann. Fem minutter senere leder Molde 3-2 etter scoringer av Lund og André Schei Lindbæk.

Men Brann gav aldri opp. På overtid kom belønningen: Superreserve Thorstein Helstad fikk et perfekt gjennomspill; Morten Bakke og Freddy

Pressen sa:

"Det går ikke an å la en halvgammel mann få ta ned ballen og skyte i mål på denne måten."

Erik Brakstad om Per-Ove Ludvigsen til Bergens Tidende

dos Santos misforstod hverandre, og dermed stod det 3-3 – og

Pressen sa:

"En festbremse og feiging i svart med navn Roy Helge Olsen overså en soleklar straffe."

Bergens Tidende

ekstraomganger.

I ettertid forteller "alle" Brannsupportere om gode følelser for sluttresultatet allerede før ekstraomgangen begynte. Men det var en hard jobb som stod igjen: Spillerne hadde kjempet hardt og var slitne. Per-Ove Ludvigsen var skadet. Men siden Brann hadde brukt opp innbytterkvoten, ble han flyttet fram i angrep – for å gjøre minst mulig skade. Slik så neppe Moldeleiren det. Etter 109 spilte minutter fikk han stå alene på 15 meter, dempet ballen nydelig og vips – så løftet ballen nettak. De neste elleve minuttene fortonte seg som år, og atskillige Brannfans kjente det nok i nakken etter å ha snudd seg mot klokken annenhver sekund i sluttminuttene. Men da jubelen endelig slapp løs, var det flere våte enn tørre øyne på Branntribunen. Gledesscenene ville knapt noen ende ta, spillerne jublet og fikk fortjente ovasjoner. Og halve Bergen er på vei til Ullevaal....

Av Åshild Samnøy

Kilder: Aftenposten, BA, BT, Brannweb, BST, Romsdals Budstikke.

"Fakta ødelegger alltid en god diskusjon"

Nils Arne Eggen

09.06.99

Rosenborg - Brann 2 - 3 (2 - 1)

Lerkendal

Tilskuere: 12621

Dommer: Jon E. Skjervold

11min 1-0 Runar Berg

37min 2-0 Runar Berg

44min 2-1 Kjetil Løvvik

48min 2-2 Thorstein Helstad

85min 2-3 Kjetil Løvvik

12.09.99

Brann - Rosenborg 2 - 1 (1 - 0)

Brann stadion

Tilskuere: 14354

Dommer: Jonny Ditlefsen

38min 1-0 Jan Ove Pedersen

54min 1-1 John Carew

63min 2-1 Raymond Kvisvik

IDRETTS BANKEN

Den norske Bank

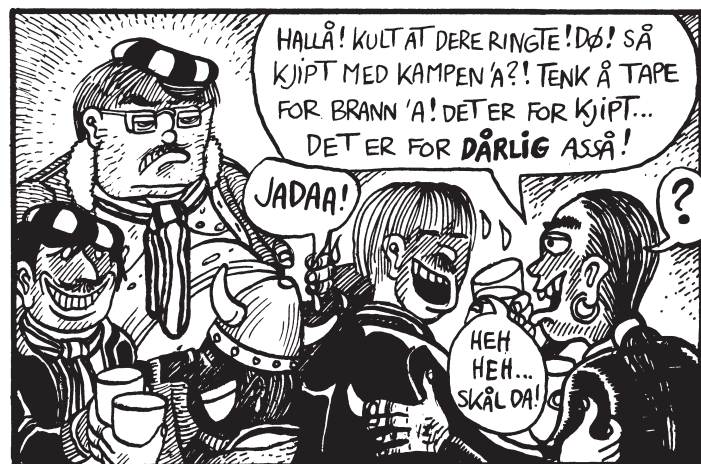
HOLD BRILLAN drar på CUP FINALE

© 1995
CH. NIELSEN

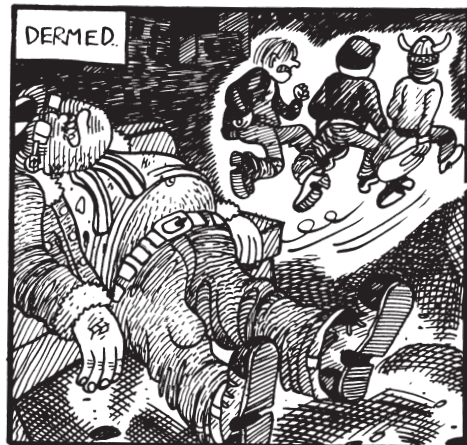
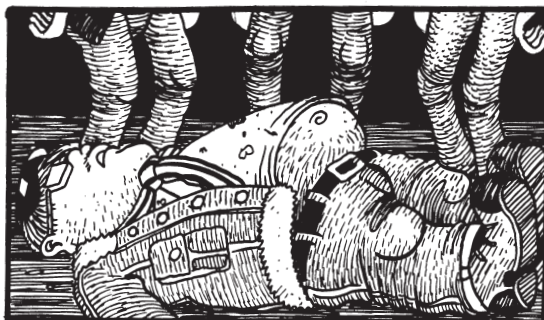

MIN Cupfinale

Hendene i taket

Dette er en historie fra cupfinalen i 1978. Bill Elliots avskjedskamp, et slutt punkt på de glade 70-årene da et Brannlag bestående av lokale størrelser oppnådde fantastiske prestasjoner i enkeltkamper, skapte stor publikumsoppslutning og gode resultater i år etter år. Cupfinalen mot Lillestrøm skulle bli den siste store kampen på lenge. Det skulle gå nesten 10 år før klubben etablerte seg i den øverste divisjonen igjen. Brann møtte symbolet på den nye tid. Dressman-laget, storlaget fra Lillestrøm. Brann skulle like etterpå komme til å ansette en trener fra Lillestrøm. Og Brannspillerne måtte begynne å løfte vekter! Vi vet alle hvordan det gikk. Disse marerittene var imidlertid ennå ikke sluppet løs på bergenserne.

Klokken var nå 13.15. Brann-Lillestrøm 0-0. De to store brakket sammen. Og lille Jostein var ute av kontroll.

Jeg var for ung til å reise til cupfinalen. De eldre brødrene mine var i militæret. TVen stod på. Jeg var alene foran apparatet idet verken foreldre eller lillebror hadde noen velutviklet sans for fotball. Det var derfor ingen vitner til det jeg nå skal fortelle. Men tro meg! - det er sant.

Jeg hadde som sagt ikke kontroll. Kroppen var som et ormebol. Nervøsiteten gjorde at musklene rykket ukontrollerbart. Dette er forøvrig en tilstand som jeg har måttet leve med hele livet. Den opptrer kun i forbindelse med fotballkamper der Brann er

involvert.

Jeg husker at TVen var en knøttliten 15" Sony med farger, 72-modell. Det var meget gjevt å ha fargeTV i 1972, selv om bare ett av kveldens programmer var merket med (F) i avisen og således kunne nytes i farger. Et slikt program handlet gjerne om tyske fioliner. Men det var gjevt likevel. Nå, i 1978, var det ikke mye å skryte av at man hadde en 15-tommer.

Jeg satt tett inntil det lille apparatet. Frampå stolen. Stirrende som hypnotisert, med hodet lavt mellom knærne, som en skihopper i overrennet! Spasmene i armer og bein ble holdt i et jerngrep av den forknytte sittestillingen. Dette var en av de første STORE cupfinalene i moderne tid. Branns tilhengerskare hadde denne gang møtt tilløp til motstand fra oppkomlingene, Lillestrømlingene. Det var elektrisk på Ullevaal. - Og det var statisk på Vallaheiane. Håret mitt stod med stor sannsynlighet rett ut.

Så scoret Steinar Aase.

Så skåååååå Steinar Aase! 1-0. Et kanonskudd i noten! Steinaren kaster seg og blir hengende triumferende i nett-taket under Brannpublikummets karnevalsopptøyer.

Dette registrerte ikke jeg. For lille, tynne, nevrotiske Jostein steg som i sakte film opp fra hockey på stolkannten, forlot denne jord. Steg og steg. Kroppen rettet seg ut, lungene brølte JAAAAAAAAA, steg videre opp forbi alle møblene, hyllene, bildene, TVen der nede på gulvet, forbi stratosfæren, videre mot taket av fatteevnen, gjennom lykkerus og høstklare luftlag.

ROHNNY WESTAD

Født 12.februar 1972

Høyde 192 cm

Posisjon Keeper

Tidligere klubber Malvik, RBK, Bodø/Glimt(93-97)

Kom til Brann September 1997

Brannkamper 99 0

Brannkamper totalt 23

Mål for Brann 99 0

Mål for Brann totalt 0

Meritter Cupmester 1993, Sølv Serie 1993, Bronse serie 1995, Cupfinalist 1996

Rohnny Westad har gått skadet hele sesongen og har dessverre ikke fått sjansen til å rette opp igjen inntrykket fra sin første sesong på Stadion.

KLASK sa det! Mine fuktige, svette håndflater traff taket i stuen. Flatt! 2 små hender ved siden av hverandre, som hulemalerier i en grotte. Klask, klask. 1-0 til Brann!

Seinere, da jeg vokste til og ble høyere, kikket jeg ofte opp på Hendene i Taket. Det hendte at jeg forsøkte å nå opp til dem. Jeg kunne ta løpefart og hoppe opp med en hånd. Langfingeren ville da kunne skrape såvidt borti taket. Jeg forstod ikke hvordan det hadde vært mulig.

Den oktoberdagen i 78 skjedde det trolig et mirakel på Vallaheiane. Tyngdekraften gjelder åpenbart ikke når Brann skårer i cupfinalen. Fysikkinteresserte kan eventuelt merke seg dette fenomenet før årets kamp. Fremtidens arkeologer kommer nok til å lure på hvorfor det er avtrykk fra 10.000 svette hender i tribunetaket på Ullevaal..

Jostein Igesund

Jostein Igesund er redaktør for Branns offisielle websider, Brannweb. Du finner hans skrivelier på www.brann.no

MIN Cupfinale

Det kan fortelles mange historier fra cupfinalene opp gjennom tiden. Vi har samlet sammen et par av dem her.

Vi starter med å sakse en historie fra Brannboken "Gje meg en B" som omhandler cupfinalen i 1923. Brann vant men Drafn ble i landets aviser omtalt som de moralske vinnerne. Historien er fortalt av Johan Christian Juuhl. Han var halfback på Brannlaget som ble norgesmestere 1923.

"Forhistorien var semifinalen. Den gikk i Bergen. Motstander Drammensklubben Drafn. Allerede tredje runde på en gjennombløt Stadion-bane hadde ført til avisfeide. Frigg hadde tapt og la inn protest på baneforholdene, som under Drafnkampen var like trøstesløse. Mer ståhei i dagspressen. På forbundstinget før finalekampen skulle begge protestene håndteres. Saken førte til oppnevning av et appell-utvalg – forbundets første for øvrig – for at en avgjørelse skulle bli truffet. Slik var stemningen. Opphetet var et kjølig ord- Drafn hungret etter revansje. Klubben utfordret Brann til et nytt møte. Og ikke bare i Drammen. Dagen etter finalekampen i Skien attpåtil. Brann godtok det. På forhånd. Utfallet av finalekampen skulle ikke innvirke på avtalen.

Et løfte er et løfte. Men etter finalen og den påfølgende festmiddag var Branns motivasjon for å spille også om mandagen, sant og si tynn.

Laget dro i bil til Drammen. John Johnsen og jeg var skadd og stilte ikke opp. I Drammen viste hevnthørsten seg å være et samfunnsfenomen. Så det skortet ikke på motivasjon fra Drafn side.

Hevnthørsten ble slukket for så vidt som Drafn vant – 4-3. Hvor på klubben – lokalt, men også i noen andre aviser – ble utropt til "moralske norgesmester" og kampen i avisoverskrifter omtalt som skandale.

Under og etter finalekampen hadde tilreisende bergensere skapt rene hallelujah-steming i Skien. Av det skulle man slutte at vi vendte hjem med natt-toget tirsdags morgen som helter.

I så fall kjenner man bergensere dårlig.

Den sørgelige Drammenskampen hadde snudd stemningen. Ikke ett menneske hadde møtt opp på stasjonen

for å ønske oss velkommen hjem igjen. Vi pådro oss snarere ukvemsord på grunn av denne Drafn-seieren og alle skriviene det kom til å innebære.

Krabbegjengen

En gjeng fra Ny-Krohnborg dro til Oslo for å se Brann møte Molde i 1982. De skulle bo på Grand Hotel og ankom fredags kveld. Lørdag ble selvsag brukt til barrunde og de havnet etter hvert nede på bryggen. De var blitt ganske sultne og siden de var på bryggen foreslo en av dem at de kunne kjøpe krabber. Det oppstod litt uenighet om hvordan de skulle få tilbredt krabbene men et lyst hode mente at siden de bodde på Grand så det måtte da være mulig å få kokken der til å koke krabbene.

Siden det ikke var flere protester ble krabbene kjøpt og gjengen ankom Grand bærende på bæreposer med krabber. Dessverre var ikke kokken så medgjørlig som de hadde håpet på så plutselig hadde de mange krabber som de ikke helt visste hva de skulle gjøre med. Men som kjent så er ikke bergensere tapt bak en vogn og gjengen hadde nok et lyst hode. Dennes forslag var å gå opp på rommene og så arrangere krabbe V5 i gangen. Alle fikk utdelt hver sin krabbe og påførte disse et nummer på ryggen med kritt. Løpene startet og veddemålene haglet. Etter en stund viste det seg at den ene krabben var ganske mye dårligere enn de andre. Den tapte og tapte og "eieren" ble mer og mer sint pga alle pengene som forsvant. Tilslutt fikk han nok, grep tak i krabben, og kastet den ut av vinduet.

Det han og resten av gjengen ikke visste var at kong Olav akkurat da ankom Grand Hotel. Kongen hadde knapt kommet seg ut av limousinen da en krabbe klasket i bakken rett foran beina hans. I løpet av sekunder var hotellet fylt av sikkerhetsfolk som saumfarte etasjene. Etter en kort stund fant de en gjeng fulle bergensere og en mengde krabber som gikk i alle retninger. Sikkerhetsfolkene kastet terroristene opp etter veggen, og de ble kroppssøkt fra topp til tå. Deretter ble de fraktet ut til svartemarja som ventet utenfor. Natten ble tilbrakt i fengsel. Om de fikk se cupfinalen forteller historien intet om; men at dette må være noe av det mest utrolige noen har opplevd i forbindelse med cupfinalen hersker det liten tvil om.

Davyen og skjegget

I 1988 hadde Brann startet sesongen helt elendig. De hadde tapt de fire første kampene og Odd Johnsen hadde blant annet opplevd å bli slått etter med paraply av en eldre dame i 17. mai-toget. Brann skulle spille mot Voss i første runde av cupen, og NRK stilte mannsterke opp med Per Ståle Lønning i spissen for de været en sensasjon (på den tiden var det ikke vanlig å vise glimt fra kampene så tidlig i cupen). Men Brann vant kampen 3-0 etter en heller slett innsats. I Bergens Tidende dagen etter kunne man lese en artikkel ført i pennen av daværende BT-journalist Davy Wathne. Han mente dette var noe av det dårligste han hadde sett og sa at dersom dette Brannlaget klarte å komme til Ullevaal skulle han personlig gå barbeint over fjellet. Et av utslagene dette ga var at Brannspillerne ble forbannet og bestemte seg for at ingen skulle barbere seg før de var utslått av cupen. Som kjent klarte Brann å spille seg fram til finalen som den gang som nå var mot Rosenborg. De som husker finalen vil vel aldri glemme de skjeggete Brannspillerne. Det vil si; det er vel en del som vil hevde at det som Lars Moldestad og Jan Erlend Kruse hadde i ansiktet knapt kunne kalles skjeggvækst. Dagen før den første finalen var det spørrekonkurranse på TV hvor Brannspillerne konkurrerte mot Rosenborgspillerne. Etter finalen, som endte 2-2, uttalte Nils Arne Eggen at dette var en så dårlig kamp at den likegodt kunne vært spilt på Ekebergssletten. Til omkampen fikk ingen Rosenborgspillere stille opp til noe som helst kvelden før finalen. Brannspillerne var igjen på med i et TV-program. Dagen etter tapte Brann for Rosenborg uten at vi skal legge skylden på Brannspillernes TV-opptreden.

Men tilbake til Davy Wathne. Da han innså at Brann ville komme til finalen fikk han bokstavelig talt litt kalde føtter og hevdet at han hadde kjørt inn i en tunnel akkurat da han via mobiltelefon hadde latt kommentaren om å gå barbeint falle. Det han egentlig hadde sagt var barhodet. Men Davy'en er en mann for sine ord så han gikk etter sigende største delen av veien mellom Bergen og Oslo til fots. Og han klarte også å gjøre det til en innsamlingsaksjon for kreftavdelingen på Haukeland, og skaffet mye penger til disse.

Tor Henrik von der Ohe

Avgjør Azar lt?

-Vi skal slå Rosenborg en gang til. Jeg tror vi slår dem 3-1, og får jeg spille, scorer jeg. Det er et løfte.

Det kan sies mye om Azar Karadas, men beskjeden kan han ikke kalles.

Nordfjordingen er utsett til bli den nye Per Ove Ludvigsen, og det skal ihvertfall ikke stå på selvtilliten.

-Uten selvtillit har du ingenting på banen å gjøre, hevder Azar. Selv er han bombesikker på å score i cupfinalen; dersom han får spille da. Så sikker er han at han alt har planlagt i detalj hvordan feiringen av målet skal gjøres. – Jeg kommer ikke til å kysse

Brannlogoen denne gangen, slik jeg gjorde det i den første Brannkampen i Bergen, da jeg scorte mot Litauen. Det blir noe annet og spennende. Dere får vente og se, smiler han hemmelighetsfullt.

Kunne blitt cuphelt

Det kunne fort vært Azar som ble den store helten etter semifinalen også. I begynnelsen av første ekstraomgang kom han alene gjennom mot Morten Bakke. – Jeg ble veldig overrasket da jeg kom alene gjennom, vinkelen var spiss, og det var bare å knalle til, og prøve å

treffe målet sier den sympatiske nordfjordingen. Han rakk å sette seg skikkelig i respekt hos slitne moldensere med taklinger som luktet svidd og denne avslutningen. – Ved siden av Rosenborgkampen hjemme var nok dette den gøyeste klubbkampen jeg har vært med på. Landslagskampene har liksom heller aldri kommet opp mot dette, selv om vi hadde en god samling sist.

Frustrert

Azar var kraftig frustrert da han ikke fikk spille i vårsesongen. – Jeg mente jeg var i god form og burde fått sjansen, og i min familie er det ingen som mangler temperament, smiler han, og er snar med å legge til at det var en helt riktig beslutning å ikke la ham få spille A-lags kamper i vår. – Det var riktig å la meg vente. Først fikk jeg litt intertotokamper, før jeg fikk litt spilletid i serien. Siden er det blitt mer, og jeg er veldig godt fornøyd med utviklingen jeg har hatt. Jeg hadde aldri fått en så fin utvikling hvis jeg ble kastet ut tidlig i vår.

- Hva er det største du har opplevd i Branndrakt?

- Det var veldig stort å bli kastet innpå mot Rosenborg og være med å vinne den kampen. Minst like stort var det å vinne semifinalen i Molde. Vi var sikre på å vinne da Raymond laget 2-0, men begynte å miste troen på 3-2 til Molde.

Da var det passe kjipt å bare stå der.

- Mistet du troen på seier?

- Nei, jeg mister aldri troen. Jeg tror alltid at vi klarer å vinne.

Turbulent tid

Azar kom til en klubb han trodde hadde solid økonomi. En storklubb hvor alt var lagt til rette for å konsentrere seg om fotball. – Jeg skjønte ingenting da det ble snakk om å skjære ned på lønningene. Da styret kom ned i garderoben og ba oss kutte lønningene våre med 10% følte det helt absurd. Men de var ikke noe stort problem. Jeg er villig til å ofre en god del for Brann, og så lenge jeg har så jeg klarer meg er det helt greit.

Treneren

Azar har stor sans for sambygdingen Harald Aabrekk. – Det er veldig synd han vil ha permisjon nå. Han er en svært god trener og har lært meg mye. Men sier Harald han trenger en pause så stemmer nok det.

Azar er overbevist om at han er blitt en bedre spiller på et snaut år i Brann. – Helt klart. Jeg er blitt mer rutinert og har fått mye bedre tempo. Jeg er egentlig blitt mye bedre på alt, men det er rutinen og tempoet jeg merker best.

- Hva er den største forskjellen på tredje divisjon med Eid og eliteserien med Brann?

- Det viktigste er nok at alle i klubben er seriøse med det de holder på med. I tredjedivisjon er det langt fra alle som har ambisjoner om å bli gode. Her kan jeg gå til trenerne når jeg vil og få så mye egen trening jeg bare ønsker.

Bergen

Azar er enig med oss i at Bergen er en fantastisk by. – Jeg trives kjempegodt.

Bergen er en nydelig plass. Men jeg liker ikke skolen. Jeg går på datakurs på MI, og det er ikke noe gøy. Men jeg må jo ha et eller annet når jeg er ferdig med karrieren, sier Nordfjordingen som liker best å slappe av på sofaen. Noen gjenganger på Travparken er han ikke. – Hehe, neida. Jeg tipper en del, men hester er jeg ikke interessert i. Det får Per Ove, Raymond og Roy ha for seg.

Privat er det Erlend Hanstveit som er bestevennen i Brann, selv om de to er svært så forskjellige. – Vi har et fantastisk miljø oss spillerne mellom, og det er en stor styrke at vi er forskjellige men går godt i lag allikevel. Så er det jo bare Alex, Erlend og meg som ikke kommer inn på stedene resten av laget går på, så da blir det vi som henger sammen, ler han.

Hverdag

- Hvordan ser hverdagen din ut?

- Det er trening, ofte pasta på Pastasentralen, og så å slappe av på sofaen og skole når jeg gidder.

- Hva er det beste med Azar, da?

- Jeg er en kul person. Neida, jeg elsker å ha det artig, og hater å kjede meg. Jeg tror jeg er en god venn, og prøver å ha god kontakt med vennene mine hjemmefra, så du kan godt si at jeg ikke har noen problemer med å bli kvitt cupfinalebillettene mine, sier talentet som selv aldri har vært på en cupfinale.

– Nei, jeg har ikke det. Men det skal bli skikkelig gøy hvis jeg kommer inn og avgjør første gang jeg er på cupfinalen, flirer Nordfjordingen, som kanskje ikke helt uventet har Mike Tyson som sitt store idol. – Mike Tyson er bare helt sjef. Jeg har kjemperespekt for ham. Han har peiling på litt av hvert.

- Er det Mike Tyson som er forbildet

ditt på banen også? Du trekker deg jo ikke akkurat fra duellene...

- Nei, jeg synes ikke jeg er noen stygg spiller. Jeg går til skikkelig i duellene og får en del kort, men mange av dem synes jeg er feil. Det er også en bra ting med tippeligaen; at det aksepteres tøffere spill enn i tredjedivisjon.

Spiss og midstopper

- Den artigste plassen å spille er helt klart som spiss. Jeg har alltid spilt spiss i klubben og ble midstopper på landslaget. Men jeg liker meg best fremme, da er det lettest å lage mye mål, sier spilleren som mange betrakter som den "nye Per Ove". – Det er såklart smigrende å bli sammenlignet med Per Ove. Han er meget viktig for laget. Han spøker hele tiden, men samtidig så har han full ro på banen. Han tør å holde på ballen når alle andre får panikk. Blir jeg like god eller viktig for et lag skal jeg være veldig fornøyd.

Ingen intellektuell

Azar Karadas er ikke akkurat noen typisk intellektuell. Sist leste bok var Jan Möllbys bok. Den leste han i fjerde klasse. Av lesestoff ellers er Donald favoritten, og Azar har ingen problemer med å innrømme at kryssordene blir i vanskeligste laget for ham. Sånn sett har han mye til felles med en annen Nordfjording, Tore André Flo.

- Målet mitt på sikt er å bli en best mulig fotballspiller og helst bli proff i utlandet der jeg kan tjene mye penger. I Brann tjener jeg så jeg klarer meg. Når det er sagt er jeg veldig glad for å ha skrevet under for Brann, og ha kommet til det som er den rette klubben for meg.

Supporterne

Azar har fått mye støtte fra Branns supportere, og glemmer ikke det så lett. – Jeg fikk full støtte fra tribunen, også i den perioden jeg slet litt. Vi har fantastiske supportere i Brann, som virkelig betyr noe for klubben. Det er vanvittig deilig å være på banen og vite at jeg får full støtte uansett, avslutter spilleren som betegner det som helt uaktuelt å forlate Brann til fordel for en annen norsk klubb. – Nei, Brann er min klubb, og hvis jeg ikke skal være i Brann er det utlandet som teller, sier han.

Av Per Arne Flatberg, Camilla Hjartøy og Åse Oen

Viktig å førebu livet etter fotballen, meiner Brann-spelarar

– Men Rosenborg har forsprang i studiar og jobb

Fotballkarrieren er forholdsvis kort. Difor bør spelarane førebu seg på livet etter fotballen – enten ved studiar eller jobberfaring i tillegg til fotballen, som sjølvsagt er nummer ein. Dette er det stor semje om både i Brann og Rosenborg – både blant spelarar og sportsleg leiing. Men Rosenborg synest å ha eit forsprang på Brann når det gjeld gjennomføringa. I Rosenborg driv mest heile spelarstallen med studiar eller jobb ved sida av fotballen, medan dette ikkje er hovudinstrykket i Brann. Her har spelarane meir å gå på, sjølv om det har vore auka kursdeltaking i det siste.

Brann sine "dobbeltarbeidande" er først og fremst Egil Ulfstein i tillegg til den evigunge bussjåføren frå Os, Vidar Bahu. Ulfstein er diplomøkonom og arbeider dagleg ca. fem timar som controller i finansfirmaet Terra Invest. På studiefronten har først og fremst realfagsstuderande Roger Helland vore Branns alibi i tillegg til ungguten Erlend Hanstveit som er elev ved Fotballgymnaset ved Danielsen Skole.

Rosenborg for sin del har ein imponerende statistikk. Ti av 22 spelarar studerer, blant desse er fleire i gang med relativt krevande studium som medisin (Fredrik og Arne Winsnes) og jus (Arni Gautur Arason). Åtte av spelarane har annan jobb, to er i militæret, medan to har me ikkje fått tak i opplysningar om.

Løken stjerneeksempel

Erling Venes i Rosenborg vedgår at spelarane får mindre tid til studiar og tilleggsjobb når Champions League pågår, men vil svært gjerne rosa "gutan". –Rosenborgspelarane er flinke folk – det sit litt andre plasser enn i beina også, seier han, og dreg fram Karl Petter Løken som stjerneeksempel: I tillegg til store prestasjonar på fotballbanen, gjennomførte han utdanninga si ved NTH på normert tid som ein av dei beste på studiet.

–I Rosenborg oppfordrar me spelarane våre til å bruka tid på annan jobb eller studiar, slik at dei har noko å falla tilbake på etter fotballkarrieren. Dessutan er

det viktig mental avkopling, meiner han og framhevar særleg Bjørn Hansen si rolle i å leggja dette inn over spelarane.

–Fleire burde studert

I Brann er det også ei positiv haldning til at spelarane kombinerer fotballkarrieren med studiar. –Me fokuserer meir på studiar enn på jobb, for i praksis er det vanskeleg for dei fleste arbeidsgjevarar å tilby ein jobb som let seg kombinera med fotballen. Det er mykje lettare å finna fleksible studieordningar, seier avtroppande Brann-manager Kjell Tennfjord. Han skulle gjerne sett at fleire av Brannspelarane hadde studert ved sida av fotballen. –Først og fremst for deira eigen del, understrekar han. –Fotballkarrieren tek slutt ein gong, og alle vert ikkje proffar i utlandet. I samfunnet i dag er det vanskeleg å få arbeid utan formell kompetanse. Som fotballspelarar i Brann har dei ein unik sjanse til å skaffa seg god utdanning utan å ta opp studielån, påpeikar Tennfjord.

Felleskurs i data

Stefan Paldan understrekar det same og vedgår at spelarane er i ein god situasjon som kan ta utdanning utan å ta opp lån. Han meiner Brann legg godt til rette for at spelarane skal kunna kombinera fotball og utdanning, og nemner også ein sponsoavtale med BI der studieavgifta vert refundert når eksamen er fullført. (Cato Guntveit har tidlegare studert etter denne avtalen.) Dei siste fire månadene har Paldan saman med sju andre Brannspelarar (Azar Karadas, Raymond Kvisvik, Per-Ove Ludvigsen, Arne Vidar Moen, Jan Ove Pedersen, Svante Samuelsson, Roy Wassberg) teke

Datakortet på eit kurs i regi av Merkantilt Institutt. Datakortet er kompetansegevande når det gjeld praktisk arbeid med data og inneber mellom anna ei grunnleggjande innføring i Office-pakken. Med kurssamling to gonger i veka har dette blitt eit viktig fellestiltak, og rykta seier at treningane til tider har bore preg av reine klassesamlingar – dataspørsmål har vorte eit sentralt samtaleemne.

–Tenkjer på framtida

–Det er først og fremst tanken på livet etterpå som driv meg til å ta kurs ved sida av fotballen, seier Stefan Paldan som har tenkt å halda fram med fleire kurs, sjølv om det neppe vert som fellestiltak. –Eg kan få ein ny skade i morgon – og fotballkarrieren kan brått vera over. Då er det viktig å ha noko å falla tilbake på.

Også Roger Helland har same motivasjonen. –Eg vil verta ferdig med ei utdanning slik at eg har noko å falla tilbake på, seier Austrheimskaren som har gjort unna 60 vektal i fysikk og kjemi og forprøvar i matematikk. Kanskje kan framtidige elevar får ein realfagslærer som tilbyr fotball som valfag?

Helland vil ikkje seia noko bastant om studiane gjer han til ein betre fotballspelar. –Det verkar i alle fall ikkje negativt, slår han fast og får støtte frå Kjell Tennfjord som nemner Roger Helland som eit godt eksempel. –Til meir ein har å gjera, til flinkare vert ein å planleggja. Det er viktig å læra seg gode arbeidsrytmar. Slik sett verkar studiar oppdragande – også for framtidig arbeidsliv, meiner Brann-manageren.

Adm. dir. Mini med mange prosjekt

I kjent ubeskjeden stil titulterer Jahn Ivar "Mini" Jakobsen seg som adm.dir. i sitt eige firma Mini as. Framleis er det ein sideaktivitet som først og fremst leiger ut idrettskjendisar og andre kjende folk til konferansierjobbar, TV-opppdrag og fotballskular. Til no har Mini sjølv vore hovudattraksjonen. Når fotballkarrieren er over, satsar han på at dette skal verta hovudnæring. Han har full støtte i klubben for arbeidet med å byggja opp eige firma:

–I Rosenborg skal du driva med noko anna ut over fotballen, seier Mini til Dagbladet og legg til: –Men når eg snakkar med han Nils om det, så seier han "éin ting, ja – ikkje 50". Men slik er eg, det må skje noko.

Har mykje tid

Sjølvs om fotballivet ikkje gjev like mykje fritid heile året, er det jamt over mykje ekstra tid utanom trening og kampar. Travlegaste er det i sesongoppkøyringa januar–mars, då regelen er to treningsøkter pr. dag. Då vert dagane oppstykkja og mindre tid er til overs for andre aktivitetar. Men i fotballsesongen er den daglege treningsøkta i Brann oftast rundt to timar, noko som gjev gode forhold for studiar eller jobb. –Men når eg no trenar meg opp att etter skaden, har eg mest dobbelt så mykje

trening – 3-4 timar dagleg, fortel Paldan.

Spelarane d12m har snakka med er samde om at det er viktig at dei dyrkar interesser utanom fotballen – og ikkje minst brukar sjansen til å ta utdanning. Både dei og Tennfjord nemner studiar som ein god måte å tenkja på noko anna enn fotball, noko som vil vera gunstig for dei fleste. Dei er likevel varsame med å krevja eit fast mønster for alle. –Kva som fungerer godt kan vera svært individuelt, understrekar Erlend Hanstveit.

Hanstveit brukar hovudet

For sin eigen del er han svært nøgd med vekslinga mellom fotball og studiar. –Første året var svært tøft, men no er timeplanen med skule og treningar godt strukturert, seier han. –Erlend har fått eit individuelt tilrettelagt opplegg der han tek nokre fag som sjølvstudium, medan han følgjer vanleg klasseundervisning i andre fag, fortel Espen Steffensen.

Hanstveit er redd for at alle pengane i fotballen representerer ein fare for spelarane. –Det kan vera lett for at ein blir for slapp når ein av økonomiske grunnar ikkje treng driva med noko anna enn fotballen, meiner han og legg til at for sin del treng han bruka andre deler av hovudet også.

–Kva gjer de frå Brann si side for at spelarane skal gå i gang med studiar attåt fotballen? Burde meir vore gjort?

Kjell Tennfjord svarar slik: –I dag tek

me det først og fremst opp når nye spelarar kjem til klubben og elles er det samtaleemne av og til. Branns ansvar er først og fremst å peika på muligheten som ligg i å kombinera fotball og utdanning, f.eks. gjennom BI-avtalen. Dessutan prøver me å vera fleksible når det gjeld treningstider – særleg i samband med eksamen. Ut over det lyt dette vera den enkelte spelar sitt ansvar. Som i andre arbeidsforhold, så kan ikkje Brann bestemma kva spelarane skal bruka fritida til.

–Søv for mykje

Spelarane støttar han i dette, men

Paldan er oppteken av at det er svært viktig at dei yngste i spelargruppa får tett oppfølging og gode vanar. –For somme er det eit problem at dei søv altfor mykje. Det krevst hard sjølvdisiplin å leggja dagen opp rett, poengterer han. Tennfjord er med på at dei yngste spelarane har spesielle oppfølgingsbehov, og han påpeikar særleg kor viktig det er for dei unge at dei uformelle leiara i spelargruppa har eit positivt syn på utdanning. –Dette legg føringar for dei yngste, meiner han.

Av Åshild Samnøy

Må bruka fritida fornuftig

–Med berre eit par timar trening kvar dag vart dagane altfor lange for meg. Eg klarar ikkje sitja i ro. Berre å sitja heime, sitja på kafe eller å gjera andre "ufornuftige" ting kan vera greitt for korte periodar, men for meg vert slikt kjedeleg i lengda. Dette seier Egil Ulfstein (28), som er den einaste Brannspelararen – om ein ser bort frå "overtidsinnleigde" Bahun – som har annan jobb ved sida av fotballen.

Under tida i Viking fullførte sunnmøringen utdanninga som diplomøkonom. Først tok han to års studiar ved Høgskolen i Stavanger – fordelt over tre år. Men dette vart for langdrygt for han. Siste året fullførte Ulfstein ved BI med normal studieprogresjon, etter å ha fått dispensasjon på heimefronten og ved å ofra det meste av sosialt liv.

–Passar ikkje til lediggang

Etter at Ulfstein kom til Brann ved starten av forrige sesong fekk han prøva lediggangen ei stund, men erfarte fort at dette ikkje var noko for han. Etter å ha vore på jobb jakt via Brann sine sponsorar, fekk han til slutt napp via eit BT-intervju. Til journalisten hadde han nemnt at han dreiv og leita etter jobb, og slik vart vegen kort til intervju hos den noverande arbeidsgjevaren.

Som controller hos Terra Invest har han ansvar for rekneskapen til fleire olje- og gassprosjekt i USA i tillegg til nokre andre rekneskapar. Han tek seg også av noko administrasjon av skattemessige forhold for kundane. –Arbeidsgjevaren min var på jakt etter ein person på deltid, og eg ville gjerne skaffa meg praksis, få bruka det eg hadde lært under utdanninga. Difor passa dette godt for begge partar, fortel Ulfstein, som har ei morgonøkt og ei ettermiddagsøkt – omlag fem timar til saman – hos arbeidsgjevaren i Vaskerelven – og trening med Brann midt på dagen.

–Meir justis for somme

–Som fotballspelar på heiltid har me mykje ubrukt tid som bør brukast meningsfullt. Særleg har me ein unik sjanse til å skaffa oss ei utdanning, understrekar Egil Ulfstein og meiner denne kombinasjonen er eit sterkt ynskje og ein uttrykt politikk frå Brann si side. –Men justisen til ein del spelarar skulle vore både eitt og fleire hakk opp, synest han. –Alle veit at fotballkarrieren er tidsbegrensa. Og sjølv om ein ikkje går rundt og tenkjer på det heile tida, veit ein også at skadar kan setja ein bråstopp for karrieren. Om ein då ikkje har noko å falla tilbake på, vert det ein skikkeleg blåmandag den dagen ein ikkje lenger skal på trening i Brann, fryktar han.

Ulfstein er oppglødd over medspelarane sitt tiltak med Datakortet. –Skikkeleg bra, slikt kan det gjerne bli meir av, synest han. –Den som ikkje veit heilt kva han ynskjer, bør berre koma i gang med noko og prøva seg fram og plukka med seg vektal etter kvart, oppmodar han og ser heller ikkje bort frå forbiletefunksjonen det kan ha overfor born og unge at profesjonelle fotballspelarar også set skule og utdanning i fokus.

MIN Cupfinale

Finale 95

Det hele begynte en regntung høstkveld på Stadion. Glemte var alle søte finaledrømmer. Den første semifinalen mot LSK hadde vært en trist affære, og da LSK fikk et tidlig mål i første omgang, trodde ikke en gang de mest optimistiske Bergensere på finale.

Andre omgang var te og rakk. Lillestrøm var klar for Ullevaal. Helt til fire kjappe Brannmål sendte hele Bergen til himmels.

Hasunds lille perle fikk BST-styret virkelig til å svette. Vi hadde selvsagt glemt alt om forberedelsene til finalen, slaget var jo nesten tapt. Men etter noen hektiske uker var alt klart for den store helgen.

Forberedelsene begynte allerede torsdagen. Jeg var så "heldig" at jeg var medansvarlig for effektsalget før alle kampers kamp i Oslo.

Det hele begynte ganske hektisk; jeg og resten av salgssapparatet skulle kjøre til Oslo slik at vi var fremme på fredag morgen. Bilen hadde vi lånt av Hope Auto og kostet ikke mer enn en solid

JAN OVE PEDERSEN

Født 12. november 1968

Høyde 174 cm.

Posisjon Midtbane

Tidligere klubber Kløfta, LSK

Cercle Brugge og

Hartlepool (Utlån)

Signerte for Brann Vinter 1995

Brannkamper 99 29

Brannkamper totalt 74

Mål for Brann 99 4

Mål for Brann totalt 7

Meritter Seriesølv 1984 1988

1997, Seriebronse 1993, Seriegull

1989, Cupfinalist 1992

Har de siste sesongene vært en av Branns viktigste spillere og vil bli dypt savnet når han forsvinner ved sesongslutt. Blir bare bedre og bedre med årene.

egenandel da vi selvsagt klarte å bulke baksjermene. Alle varene skulle sendes med tog. Dessverre var det flom på Bergensbanen. NSB-pakket klarte som vanlig ikke å overholde sine avtaler. Enden på visen var 5 personer innklemt bak flagg, luer, gensere og rosetter i en overbelastet Chrysler. Vel framme rigget vi opp salgsbod og varer. Ordnet med lager på SAS-hotellet og organiserte salgskorps i gatene. Salget gikk meget bra. Vi skuffet inn mer spenn enn Røkke gjør på en god dag. Kort sagt vi var slitne og fornøyd.

På lørdag kveld var det tid til å drikke og synge. Stedet var Thues finaleshow i Spektrum. Man kan si hva man vil om Hr. Thue, men den kvelden var fantastisk. Kan faktisk ikke glemme synet av 3000 flagg og skjerf som vaiet i takt med "Byen e' Bergen..." Stort rett og slett. Omtrent like stort som da jeg og Fridtjof alene sang ut Saras Telt som var fullt av ekle trøndere. Man trenger faktisk ikke være mer en to Bergensere for å overdøve 400 barte bønder. En fin oppvarming til søndag og den store finalen.

På søndagen dominerte vi som vanlig på tribunen.

Det var faktisk bra trøkk fra Brannsvingen hele tiden. Vi takker

selvsagt BT som hadde laget "gullmedaljer" i papp. Dette var en utmerket frisbee som ble brukt av omtrent hele Brannsvingen da Eivind ble utvist tidlig i første omgang. Ikke annet å vente når dommeren er og blir trønder. Vi håper selvsagt at BT også i år stiller med slike kastegjenstander til bruk mot horrible dommeravgjørelser. Noe som sannsynligvis kostet oss seieren. Av alle var det Frank Strandli som på straffe skaffet oss 1-1 og omkamp. Litt misfornøyd var vi selvsagt, for hvem husker ikke hvor j.....nær Per Ove var på slutten av kampen.

Etter all jobbingen var vi helt tomme og tanken på en ny kamp var faktisk ganske grusom. Vi fikk etter mye kjas og mas tak i en lagerplass i Stabekk hvor effekter og annet utstyr kunne bo fram til omkampen. Ikke nok med at Vidar aldri fant veien dit, men da vi først kom fram, var han som administrerte lageret VIF-supporter.

Omkampen ble aldri noe stor opplevelse - til tross for en solid start med Inge Luddes scoring, var vi ikke i nærheten av å vinne. En skikkelig nedtur med tanke på hvor herlig den første helgen hadde vært.

Akkurat det har vi tenkt å rette på i år.

H E L T

AZAR KARADAS

Født 9. august 1980

Høyde 190 cm.

Posisjon Midtstopper/Angrep

Tidligere klubber Eid

Signerte for Brann Høst 1998

Brannkamper 99 10

Brannkamper totalt 10

Mål for Brann 99 0

Mål for Brann totalt 0

Meritter Ingen

Allerede utpekt til Store Stås helt.

Putter i bøtter og spann på landslaget og det er bare et tidsspørsmål før det første kommer i obligatorisk kamp for Brann. Vi synes at cupfinalen hadde vært et fint tidspunkt.

H E L T

ROGER HELLAND

Født 26. september 1973

Høyde 182 cm.

Posisjon Midtbane

Tidl. klubber Radøy, Austrheim

Signerte for Brann Høst 1992

Brannkamper 99 25

Brannkamper totalt 204

Mål for Brann 99 6

Mål for Brann totalt 23

Meritter Cupfinalist 1995, Serie-

sølv 1997, E-cup kvartfinale 1997

Roger Helland har de siste kampene klart å spille seg til fast plass for første gang på mange år. Vil ha en viktig jobb med å rive opp midtbanen til Rosenborg.

HOLD BRILLAN!

Christopher Nielsens tegneserier på No Comprendo:

Jazzbasillen

kr 98,-

Weltschmerz 1-7,
fra kr 29,- til kr 36,-.

To trøtte typer

«Hold Brillan» er dessuten
med i flere utgaver av
tegneseriebladet Fidus.

Kommer i 2000:

HOMO NORVEGICUS

Samlebok med «To trøtte
typer», «Hold Brillan» og
«Gutta fra Calcutta» –
komplett!!

Bestill fra:

No Comprendo Press a.s
Postboks 6847
St Olavs plass
0130 Oslo

eller i en god bokhandel

De nye Brannsangene

Kom igjen Brann

Super Super Brann
Laget stort for alle mann
Beveget fansen til tårer
Hele Bergen sang natten lang
Alle sang
Gir alt – vi gir alt
No må vi synge enda mere
Kom igjen Brann
Endelig skal vi til Ullevaal
Og vinne Cupfinalen

Ref.

Kom igjen Brann
Ja, kom an, heia Brann
La oss ofre alt for Brann
I rød og hvit drakt
Vi inngår en pakt
Ofre livet – Vi skal dø for Brann

Vi den 12. Mann, støtter opp om
Brann i tykt og tynt
Vi svikter aldri laget
Ikkje oss – Ikkje faen
Ikkje oss – Ikkje faen
Vi é alt for sterk i troen
Endelig skal vi til Ullevaal
Og vinne Cupfinalen

Ref.

Kom an, kom igjen,
heia Brann
Endelig skal vi til Ullevaal
Ref.

Dø for Brann

Vi é Brann,
Bergens stolthet
Vi é røde og hvite
Vi é klar for finalen
Vi é klar for å slite!
Kom igjen! Jobbe Brann
Kor dokkar é! Vi é med!

Ref.

Dø for Brann
Dø for Brann
Jobbe Brann
Jobbe Brann
Jobbe Brann
Vi e klare te å dø for Brann!

Vi skal klare det no
Som i 1982
Pokalen skal hem
Sjøl om det koster blod

Reis opp hvis du elsker BRANN
Syng med hvis du elsker Brann

Ref.

Den offisielle cupfinale-CDen inneholder fire nye sanger. Her er tekstene. Les og pugg!

den 12. mann

Heia Brann, Heia Brann
Blod é tjukkere enn vann. Heia Brann
Helt fra Kniksen til Paldan
Har mitt hjerte stått i Brann

Heia Brann, Heia Brann
Kom og syng med alle mann,
Heia Brann
Vi é lagets tolvte mann
Våre hjerter står i Brann

Fotballen é rund
Eg la skylden på Tom Lund
Eg va' heispasasjer
Det gikk opp, det gikk ner
Men eg tvilte'kkje et sekund

For eg é ekte Brann supporter
Eg kjemper helt til Fløyen går
For kem står imot, når presset
blir stort
den 12. mann på store stå

Vi kommer

Sulten og sliten vi følger de kor
det skal være
Svette rødhvite drakter é alt vi
vil se

Vi skal til finalen
Det koster, vi vet det fra før
Når hjertene blør

Ref.

Ullevaal vi kommer
Brann Brann Brann
så det monner
Så i år
Fra Bergen samlet vi går
Det stormer bestandig
Men stolte og staute vi står

SuperRay tok oss til himmels,
før Lund laget kvalme
Røkkeløkken så ut til å bli siste
stopp
Der stod Per-Ove
Vinkelen ventet, han dempet
Og dro det i land

Ref.

H E L T

RAYMOND KVISVIK

Født 1. oktober 1971

Høyde 174 cm.

Posisjon Midtbane/angrep

Tidligere klubber Greåker,
Sarpsborg, Moss

Signerte for Brann Juni 1998

Brannkamper 99 26

Brannkamper totalt 50

Mål for Brann 99 7

Mål for Brann totalt 17

Har uten tvil Norges for tiden beste
skuddfot. Raymond Silkefot kan fort
spille en avgjørende rolle i finalen.
Spiller med stor selvtillit og tør prøve
ting ingen andre gjør.

H E L T

SVANTE LENNART SAMUELSSON

Født 4. september 1972

Høyde 190 cm.

Posisjon Midtbane

Tidligere klubber Vallens IF,
Kalmar FF, Örgryte IS

Signerte for Brann Juni 1998

Brannkamper 99 31

Brannkamper totalt 54

Mål for Brann 99 1

Mål for Brann totalt 3

Meritter Ingen

Svante er ikke så synlig på banen men
spiller likevel en avgjørende rolle i
spillet. Meget viktig defensivt.

H E L T

STEFAN MOGENS PALDAN

Født 27. Oktober 1971

Høyde 181 cm.

Posisjon Midtbane

Tidligere klubber Braås, Øster

Signerte for Brann 2. Desember
1996

Brannkamper 99 11

Brannkamper totalt 78

Mål for Brann 99 1

Mål for Brann totalt 6

Meritter Seriesølv 1997, E-cup
kvartfinale 1997

Stefan Paldan har gått skadet det
meste av sesongen. Vil være et selvsagt
valg på midtbanen neste sesong.

De skaffet gull til Brann

d12m samlet tre spillere som har opplevd å få heve kongepokalen over hodet på Ullevaal. To av dem ble matchvinnere mens tredjemann, Ingvar Dalhaug, "bare" scoret utlikningsmålet.

d12m: Hva skjedde i ukene fram mot finalen?

Jan Erik: Etter en knalltøff semifinale mot Sarpsborg, roet vi det hele ned. Det meste av forberedelsene foregikk på det mentale plan og vi trente lite. Siden vi var godt samspilt og spillesystemet allerede var innøvd, så gjaldt det bare å psyke oss opp til kampen. Det var første gang på 47 år at Brann var i finalen og pressen skrev mye om dette i tillegg hadde vi reklame på overtrekksdraktene noe som var uvanlig på den tiden. De lagde også et stort nummer av at vi alle skulle reise i samme antrekk.

Bjørn: Siste uken før finalen var det veldig stille og rolig på trening. Vi brukte tiden til å trene lett og samle

overskudd. Avisene brukte mye spalteplass på "askeladden" Sogndal samt at det var et rent vestlandsoppgjør. Bill (Elliott) prøvde å få oss til å tro at det var en vanlig kamp men vi hadde nok en helt annen spenning i kroppen enn vanlig, det er det ikke tvil om.

Ingvar: Vi hadde hatt en enorm suksess den høsten og surfet på en medgangsbølge. I kvartfinalen hjemme mot Mjøndalen vant vi 4-2 i en forrykende fotballkamp hvor vi lå under 0-2 ved pause. Så slo vi Moss 3-1 etter ekstraomganger i semifinalen og tilslutt rykket vi opp etter det mye omtalte "Varegg-slaget" som vi vant 9-1. Folk i Bergen tok helt av og avisene var også veldig pågående. På grunn av dårlige treningsforhold på stadion måtte vi trene på Fantoft uken før finalen og lørdagen i Oslo fikk vi trene ett eller annet sted i Bærum.

d12m: Kvartfinalen mot Mjøndalen var helt fantastisk?

Ingvar: Ja, den kampen var helt kanon. Jeg husker at jeg scoret 3-2 målet rett før slutt og det var en orgasmisk opplevelse, ja det var fantastisk. Etter scoringen løper jeg over mot Store Stå og en av de første som gratulerer meg var Mokkelen (Arve Mokkalbost). Han hadde løpt fra benken og over hele gressmatten. Før cupfinalen kjøpte supporterklubben en jernkule for at han skulle holde seg på benken.

d12m: Hvordan var stemningen og rammen rundt cupfinalehelgen?

Jan Erik: Folkelivet og festen i Oslo var helt fantastisk og ligger ingenting tilbake for det som er i våre dager. Hele Oslo kokte. Vi var vant til å spille for mange tilskuere på Brann Stadion, men jeg må innrømme at det var et helt annet trykk på Ullevaal. Selv om man prøver å ikke la seg påvirke av omgivelsene så er det noe spesielt å spille for 20.000 ville tilskuere. Det må bare oppleves.

Ingvar: Bare det å få lov å komme dit er et privilegium. Når du kommer med bussen opp mot Ullevaal, det er da du får den første skjelve. Folk er jo helt gal. Hadde folk fått lov så hadde de revet ut vinduene og dører for å komme seg inn i bussen.

d 12m: Beskriv målene deres og hvordan feiret dere scoringen ?

Jan Erik: Vi var jo ganske så moderat når det gjaldt feiring, men målet husker jeg godt. Frode Larsen før fram nedover høyresiden og legger en pasning på skrå ut i feltet. Kniksen hopper over ballen samtidig som han drar med seg en motspiller. Så er jeg der i kjent stil, bare lukker øynene og smeller til. Jeg var kjent for å skyte mye og det var ikke alltid jeg traff målet, men traff ballen målet, så gikk den stort sett inn. Jeg konsentrerte meg om å holde ballen lavt fordi det var sørpebane, og ballen fikk en fin "gli-touch". At ballen gikk inn helt nede i hjørne kaller jeg bare en tilfeldighet.

Bjørn: Målet mitt i 76-finalen begynte med at Sogndal-keeperen sparket ballen ut. Egil (Austbø) vant ballen på midten

Bjørn Tronstad var sammen med Steinar Aase ett fryktet radarpar på 70-tallet. Han debuterte i bortekampen mot Strømsgodset 21. august 1974 og totalt endte Bjørn på rundt 137 kamper for Brann og scoret 82 mål. I cupfinalen 1976 scoret han seiersmålet mot Sogndal, i en kamp som Brann vant 2-1.

og headet fremover. Høyrebacken til Sogndal hadde ikke anelse om at jeg var rett bak ryggen hans. Dette var jo på slutten av kampen og banen var forferdelig tung. Da jeg ser at han tar ned ballen snapper jeg den og har fri bane til mål. Alene med keeper scorer jeg. Jeg føler en ubeskrivelig glede, for jeg vet jo at dette mest sannsynlig er seiersmålet. det er jo bare noen få minutter igjen. Hvorfor jeg så slenger meg i sagmuggen, vet jeg ikke. Det er bare impulsivt.

Ingvar: Min scoring i 82 var ikke seiersmålet, jeg scoret utligningsmålet. Men jeg hadde faktisk corneren til seiersmålet så bare det er sagt. Først scoret vi 1-0 ved (Geir) Austvik, så ble det 1-1, 1-2. Like før pause får vi corner. Jeg tror det var Kjellien (Kjell Rune Pedersen) som tok det. Han slår en lang ball litt bak i feltet til Finn Krogh. Han header ballen tilbake i feltet til meg. Og jeg bare flikker ballen videre mot mål med hodet fra ca. 5 meteren. Jeg ser at ballen pakker retning stangen. Inge Bratteig (keeper til Molde) er etter den, men ballen går inn. Jeg husker det var deilig å score, og at jeg sa til Tore Strand på vei utover "Faen, eg spiller som itt rævhåll, men eg har i hvert fall målet."

Bjørn: Jeg var også på den kampen som observatør for Arve (Mokkelbost). Jeg satt rett under kongetribunen og sendte

beskjeder ned til benken. Rett foran meg var det et rekkverk og det var polstret med skumgummi. Når kampen var over var det ikke noe igjen av skumgummien. Det er nok det verste, det å måtte sitte og se på og ikke kunne være med ute på banen.

Ingvar: Det husker jeg fra 76, da jeg satt på benken. Endre Blindheim satt også på benken fordi han var skadet. Han hadde spilt 4 kamper i cupen og ville bli mester hvis vi vant. Han var så nervøs at jeg måtte rulle røyk til han, for han klarte det ikke sjøl.

D 12m: Dere reiste hjem igjen til Bergen etter kampen med pokalen i lommen. Hvordan var stemningen i by'n?

Jan Erik: Da vi kom til Flesland var det mange som ventet på oss. Det var veldig mange tilhengere som hadde kommet med et fly før oss, og familie og pressen var der. Vi kjørte i buss til byen og det var en del folk i sentrumsgatene. Vi fortsatte ut til Håkonshallen hvor vi hadde mottagelse med ordføreren og en bedre middag. Og det synes jeg var grådig stilig for å si det rett ut. Det var virkelig høytid for meg. Der koste vi oss skikkelig og vi fikk liksom nyte det i rolige omgivelser. En fin avslutning synes jeg.

Ingvar Dalhaug fikk sin debut mot Start 25. april 1976, også det en bortekamp. Da han gav seg i 1983 hadde han fått med seg rundt 138 kamper og scoret 43 mål. I cupfinalen i 1982 mot Molde scoret han det viktige utligningsmålet, slik at Brann klarte å komme inn igjen i kampen som de til slutt vant 3-2.

H E L T

ERLEND HANSTVEIT

Født 28. januar 1981

Høyde 183

Posisjon Midtbane/Forsvar

Tidligere klubber Osterøy IL

Signerte for Brann Sommer 98

Brannkamper 99 17

Brannkamper totalt 21

Mål for Brann 99 2

Mål for Brann totalt 2

Meritter Ingen

Hadde sin unge alder til tross, klart å spille seg til fast plass på Brannlaget. Ble dessverre skadet midtveis i sesongen men vil komme sterkt tilbake neste sesong.

Jan Erik Osland, bedre kjent som "Dokken", debuterte for Brann 21.juni 1964 i bortekamp mot Raufoss. Da han gav seg i 1975 hadde han fått med seg rundt 160 kamper for Brann og scoret 68 mål. Han scoret Branns mål i 1-0-seieren mot Rosenborg i cupfinalen 1972.

Bjørn: Før vi reiste hjem til Bergen var det bankett på Grand Hotell på Karl Johan. Jeg fikk en pils til maten, men jeg var så utmattet at jeg ikke klarte å drikke den. Da vi kom til Flesland var det helt fullt i ankomsthallen av elleville supportere. Vi ble invitert på noe offisielt når vi kom til Bergen, men vi sa nei fordi vi allerede hadde ordnet oss med noe privat opplegg på Ekko på

Nesttun. Pressen fikk lov til å være der en kort stund, men så ville vi være i fred og de måtte gå.

Ingvar: I 82 var det samme opplegget på Grand som Bjørn fortalte om. Da vi ankom Bergen var det også mange folk som ventet på oss, men jeg kan heller ikke huske om ordføreren var der. Men jeg husker når vi kom ned i Schøttstuene så var ordføreren der og Terje Rolland sa til ham: "Ka e det Eilert, har du på deg det trasige smykke i dag?"

d12m: Var dette høydepunktet i karrieren?

Jan Erik: Ja, for min del var det nok høydepunktet i karrieren. Jeg debuterte i 64, samme år som vi rykket ned. Vi vant 2.divisjon i 67 og rykket opp igjen. Det var en skikkelig opptur. Men jeg må si at det å vinne cupfinalen i 1972 nok var det største jeg har opplevd.

Bjørn: Nå hadde jeg noen landskamper som også var veldig spesielt. Særlig siden jeg var den yngste spilleren på a-landslaget siden Kniksen. Men jeg må også innrømme at det største som har skjedd meg, det var å få være med å vinne en finale.

Ingvar: Det største i min karriere er

selvfølgelig også det å ha vunnet Norgesmesterskapet. Men som jeg sa tidligere så var nok kampen for meg personlig sånn spillemessig ikke noe stort. For meg personlig har jeg mye bedre følelser for kampene mot Mjøndalen i kvarten og 9-1 kampen mot Varegg. Men når du blir Norgesmester så er jo det klart at det står høyt. Og når jeg ble tatt ut i landslagstroppen nådde jeg samtidig en milepæl i min karriere. Selv om jeg bare spilte 7 minutter og hadde kun ett spark på ballen. Jeg har blitt litt mobbet for det og da spør jeg alltid tilbake "Hvor mange minutter har du då???"

d12m: Helt til slutt, kan dere beskriv dere selv som fotballspillere?

Jan Erik: Jeg var en iherdig lagspiller og sliter. Nådeløs avslutter og det er jeg fremdeles.

Bjørn: Min oppgave som spiss var å lage mål og det gjorde jeg. Jeg var en god avslutter, hurtig og hadde teft foran mål.

Ingvar: Hurtig og god venstrefot. Jeg var vel ikke så snill med motstanderne, jeg ofret meg sjøl. Jeg var sterk på hodet, men hadde ikke noe spesiell god teknikk.

Av Bjarte og Kjell Morten Hjartøy

BA
B E R G E N S A V I S E N

– Ingen kjenner Bergen som BA

Den eneste dagen alle er supportere

Gjestekommentar

Gorm Natlandsmyr er "Brann-journalist" i Bergensavisen og har gjennom en årrekke markert seg som en kunnskapsrik og lidenskaplig kommentator om det som hører Brann til. Gorm har fått frie tøyler av den 12. manns redaksjon til å skrive det han ville i denne kommentaren. Kommentaren står selvsagt for hans egen regning.

Jeg må innrømme at jeg for noen år tilbake tilhørte den kategorien Brann-supportere som bare gikk med Brann-caps og -skjerf på cupfinalen, og som ikke sang "Byen e Bergen" før minst 5000 andre gjorde det. Ikke en ren medgangssupporter, for jeg gikk like ofte på Stadion i motgangstider, men en som ventet med å bruke energi på tribunen til de virkelige godbitene åpenbarte seg. Og selve høyepunktet var som alltid cupfinalen.

Jeg er oppvokst et Per-Ove Ludvigsen-innkast fra Stadion, har spilt fotball for naboklubbene Nymark og Årstad, og ville nok vært fast tribunesliter den dag i dag om ikke yrkesvalget ble slik at en hver Brann-kamp er en arbeidsdag. Og som sportsjournalist med Brann som hovedfelt er man ikke lenger supporter. Jeg sier ikke "vi vant" når Brann har vunnet. Men det er likevel aldri noen som helst tvil om hvilken klubb hjertet banker for.

Og det er ikke alltid like lett, når man sitter på Stadion, i Eindhoven eller Liverpool, å oppføre seg som en dannet, noenlunde nøytral presseman på jobb. Da Per-Ove Ludvigsen scoret 4-3-målet som ga finaleplass på bekostning av Molde, kokte det bak målet der seiersgoalen ble satt inn. Flere hundre Brann-supportere hadde en av sine lykkeligste kvelder. Men det kokte sannelig inni meg også. Det boblet av glede i bryst og hode.

Selvsagt fordi spenningen var utløst, cupfinalen sikret, og fordi man føler seg stolt når man er bergenser på et vinnerteam utenbys. Dessuten har cupfinalen en spesiell plass hos oss bergensere. Denne ene dagen i året der Brann er i posisjon til å bli best i landet. For oss som er født lenge etter at klubben sikret sitt foreløpig siste seriemesterskap, har drømmen om store-pokalen på Ullevaal som oftest vært drivkraften. Drømmen om seriegull har selvsagt vært der innimellom, men allerede i mai-juni har håpet vanligvis vært ute. I hvert fall mange, mange år på rad.

Når man så blir Brann-journalist - hva er det da som skjer? Noen vil nok mene at vi blir Brann-hatere, bare ute etter å dyppe klubben i driten. Og når man trekker frem enkeltreportasjer fra en turbulent sesong som denne, er det ingen tvil om at vi pressefolk heller bensin på bålet. Gang etter gang. Vi kan få det til å brenne i dagevis, som om en hel oljeplattform står i lys lue.

Jeg har ingen problemer med å innrømme det heller. Poenget blir likevel dette: Det er Brann selv som sanker ved, kjøper fyrstikker og fyrer opp under sin egen bak, for deretter å la det brenne så lenge og så intenst at man kan høre skrikene fra Stadion og langt inn i avisredaksjonen. Nyhetene skapes i Brann, av Brann. Og så formidles de videre av oss, holdes liv i av oss og dør først når andre nyheter tvinger oss til å skifte emne.

Jeg skal ikke falle for fristelsen til å gjøre dette til en forsvarstale av norske sportsjournalister. Enkelte av dem vil jeg dessuten ikke identifiseres med. Men når de mest innbitte og Brann-gale supporterne lar seg irritere over løkrulljournalister (en gammel karakteristikk av meg fra en eller annen fanzine), så husk hvor nyhetene først blir skapt.

Og husk at vi også ønsker Brann til topps, akkurat som dere, men at de journalistiske retningslinjene er noe

annerledes enn de supporterne kan leve etter. Vi kan ikke overse Branns underskudd, rettssaker, intriger og administrative tabber _ eller kalle motstanderlagene for bønder, homser og kyr bare for å sette Bergen over alt annet og få oss en god latter på andres bekostning.

Men vi ønsker å oppleve det samme som dere alle _ et Brann-lag som vinner. Og hvor er det deiligere å vinne enn på Ullevaal på en dag der alle Brann-supportere er like entusiastiske som det Store Stå er året rundt. Selv de mest passive Stadion-gjengerne - og dem er det dessverre mange av på vanlige seriekamper - lar seg rive med på Ullevaal. Det er noe av storheten med finalen, og det fremkaller den samme kriblingen i kroppen som da elleve Brann-gutter vandret ut på Anfield, etterfulgt av "You'll never walk alone". Et majestetisk øyeblikk for oss som var der. Og vi var mange.

Denne følelsen kan gjenskapes når Arne Vidar Moen hever kongepokalen over hodet 30. oktober. Da kan alle bergensere slå seg på brystet og kjenne den enorme frydefulle følelsen en kjuagutt får når en trønderbart visner og dør. For selv om Rosenborg har begreistret meg for mange TV3-kvelder under Champions League til at jeg virkelig hater dem, er jeg i aller høyeste grad lysten på å peke nese til alle bartene denne kvelden.

Så får vi heller leve med at Ullevaal ikke bare er beleiret med ekte fotballelskere, og at noen tusen sponsorer har fått slippe inn. Jeg liker det ikke, jeg heller, men forstår likevel at et firma som sprøyter millioner inn i klubbene over mange år fortjener noen billetter til finalen. Bare de vet hvem som spiller og skjønner når det scores, så kan de gjerne sitte der og glo for min del. Vi pressefolk er også blant de utvalgte, forresten. Vi får en gratisbillett hver til finalen. Men det føles faktisk godt å gi den vekk til en ekte supporter. I år vil et par av våre lesere få det vi har av adgangstegn og forhåpentligvis bidra med liv på tribunen.

GORM NATLANDSMYR

Skråblikk fra pressen

Festen i Oslo

Fredag: Cupfinaleoppladning på
Snorrekompaniet ved Karl Johan
Billetter: Posten 815 33 133

Husk på søndag:

Sesongavslutningsfest og kanskje en
fantastisk seiersfest med spillere og ledere
på Maxime **søndag**. Gratis adgang.
Dørene åpner kl. 21:00

Lørdag: Cupfinaleshow på Rockefeller

- Cupfinalebandet Den 12 Mann
 - Davy Wathne og Arne Scheie kommer...
 - Fred Ove Reksten spiller gode, gamle bergenssanger
- Flere gjester, overraskelser og mye, mye mer...

Dørene åpner kl. 10:00.

Pakkepris for festen før og etter kampen: kr. 150,-

Billetter til showet kjøper du i Brannbutikken, Markeveien 11
eller på Posten 815 33 133

H E L T

MONS IVAR MJELDE

Født 17.november 1967

Høyde 189 cm.

Posisjon angrep

Tidligere klubber Moster,
Brann(89-90) Bryne(91),
Lillestrøm(92-94), Austria Wien(95)
Signerte for Brann 1989, 1996

Brannkamper 99 18

Brannkamper totalt 133

Mål for Brann 99 4

Mål for Brann totalt 66

Meritter Cupfinalist 1992,
Seriebronse 1993, Toppscorer i
Tippeligaen 1993, E-cup kvartfinale
1997, Seriesølv 1997

*Var en av Europas beste spisser da
han kom tilbake til Brann fra
utlendighet. Har siden det stort sett
gått skadet og det er vel snart på tide
at monsammelde legger støvlene på*

H E L T

EGIL ULFSTEIN

Født 1. oktober 1971

Høyde 188 cm

Posisjon Forsvar

Tidligere klubber Hødd, Viking
Kom til Brann september 1997

Brannkamper 99 13

Brannkamper totalt 25

Mål for Brann 99 1

Mål for Brann totalt 2

Meritter Seriebronse 1994

*Har enda ikke klart å spille seg til fast
plass på Brann men har de siste
kampene han har fått sjansen vist at
han fortsatt er en god fotballspiller.*

H E L T

MAGNUS KIHLESTEDT

Født 29.februar 1972

Høyde 190 cm

Posisjon Keeper

Tidligere klubber Munkedals IF,
Oddevoll IK, Lillestrøm SK

Kom til Brann Oktober 1998

Brannkamper 99 28

Brannkamper totalt 28

Mål for Brann 99 0

Mål for Brann totalt 0

Meritter ingen

*Har stått fram som den toppkeeperen
Brann ønsket seg da de kjøpte ham.
Har avgjort flere jevne kamper til
Branns fordel og forhåpentligvis gjør
han det samme i årets finale.*

d13m har registrert at vår eminente BST-leder i en to siders kontaktannonse i BA i vår hevdet at han aldri ville være sammen med en dame i Brannmiljøet. Stor var overraskelsen da han traff blink under bortekampen mot Rosenborg i sommer. At forholdet fortsatt varer tar vi som et tegn på at en eksklusjon av nevnte dame fra BST er nært forestående.

den mann

For første gang i d13m korte historie skal vi trykke en artikkel som ikke er skrevet av oss. Den er heller ikke oppdiktet. Det er nemlig John Carews forsøk på å selge sin bil via Internet. Annonsen finnes på Carews hjemmeside og ser slik ut:

"Selger drømmebilen min."

Jeg har fått ny bilavtale og må av den grunn selge min gamle. Leserne på internett-siden min vil først få sjansen. Jeg må ha ca. 285 lapper for bilen. Den er helt suveren. Det er en Audi S6, 96 mod. Den er gått 89 000, men det er ingenting for ei sånn kjerre. Her kommer noen facts: Perlesort metallic, airconditon, cruisecontrol, kjørecomputer og svarte skinnseter. 17 tommer sommerhjul og 16 på vinteren, det skulle holde. Bredden er 2.45

Det eneste problem jeg kan se, er at du kan få trøbbel med snuten. Bilen går styggelig fort. Det er faktisk 230 hester (!) under panseret.

Det positive er at damene liker'n. Jeg fikk ihvertfall innmari draget etter at jeg kjøpte denne bilen. PS. Bilen er kjørt av en som har fått 10 poeng i både Dagbla' og VG børsen. Gi bud på følgende e-mail lovo@os.telia.no Venter i spenning.

John"
Say no more...

Den store turen

I 1988 gikk
Davy.

I 1995 gikk
Pål.

I 1999 går
Sunn-
møringen

Hvem vinner cupfinalen?

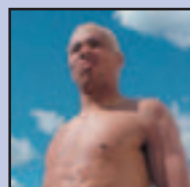
Harry,
vegarbeider
Du e' meg en
god pikk

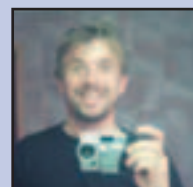
Anders,
avgående
Æ e' god å
spille fotball æ.
Har æ fortalt
om da æ va i
Tyskland?

Kjell, forfatter
Summa
sumarum er det
vel eit av laga
vil eg tru.

John,
oppskrytt
Visste du at jeg
har fått 10 på
børsen?

Mini,
gammel
Æ drit i ka fulle
feite brann-
supportare sei.

HELT

GEIRMUND BRENDEÆTHER

Født 22. mars 1970

Høyde 176 cm.

Posisjon Back

Tidligere klubber Bremnes, Stord, Armina Bielefeldt

Signerte for Brann 1991

Brannkamper 99 30

Brannkamper totalt 220

Mål for Brann 99 0

Mål for Brann totalt 6

Meritter Cupfinalist 1995, Serie sølv 1997, E-cup kvartfinale 1997
Geddi har klart å holde plassen på laget etter at Erlend Hanstveit ble skadet. Liker alltid å spille mot Rosenborg og vil nok ikke yte mindre enn full innsats i finalen.

HELT

ALEX MARCEL VALENCIA

Født September 1979

Høyde 180 cm.

Posisjon Midtbane/Angrep

Tidligere klubber Åsane(-97)

Signerte for Brann des. 1997

Brannkamper 99 5

Brannkamper totalt 8

Mål for Brann 99 1

Mål for Brann totalt 1

Har fått altfor lite spilletid på førstelaget. Vi håper at han vil få større tillit av den nye treneren slik at potensialet som utvilsomt er der vil få utløp.

HELT

HARRI YLÖNEN

Født 21. desember 1972

Høyde 177 cm.

Posisjon Back

Tidligere klubber Kuopio, Haka

Signerte for Brann des. 1998

Brannkamper 99 22

Brannkamper totalt 22

Mål for Brann 99 1

Mål for Brann totalt 1

Meritter Ingen

Har bare blitt bedre og bedre utover sesongen. Et soleklart valg på backen.

Medlem i BST?

Brann Supporter Team er medlemsorganisasjonen for alle som er glad i Brann. Om du sitter eller står på Stadion, spiller ingen rolle. Elsker du Brann bør du være medlem i BST.

Brann Supporter Team er opptatt av å tale supporternes sak overfor ledelsen i Brann, Norges Fotballforbund, agenter, spillere, massemediene, og alle andre som forholder seg til klubben vår. Ved å bli medlem hjelper du supportere til å få innflytelse i norsk fotball igjen. Vi mener det er på tide. I tillegg får du selvsagt den 12. mann tilsendt fire ganger i året, og en masse andre medlemsfordeler. Blant annet er det kun BSTs medlemmer som kommer inn på supporterfeltet i Hansasvingen.

Medlemskapet koster kun kr. 120,- pr år.

JA, selvfølgelig vil jeg bli medlem i Brann Supporter Team!

Navn:

Adresse:

Postnummer og sted: Telefon: Født:

Epost:

Kupongen returneres til: **Brann Supporter Team, Postboks 870 – Sentrum, 5807 Bergen**

Cupfinalesangene

Det er laget et stort knippe gode tribunesanger for Brann. For uinnvidde tar vi med en god del av dem her. Vær med og syng på Ullevaal. Det er ditt bidrag til kongepokalen!

Brann fra Bergen

Vi é Brann fra Bergen!
Brann fra Bergen é vi!
Vi é verdens beste lag!
Det vet jo alle i dag
(Synges to ganger)

Rogers sang

Du skal få min gamle
Branndrakt når eg dør!
Du skal få min gamle
Branndrakt når eg dør!
Roger elsker slit og smerte,
dør for klubben i sitt hjerte!
Han skal få min gamle
Branndrakt når eg dør!

H E L T

ARNE VIDAR MOEN

Født 17. november 1971
Høyde 180 cm.
Posisjon Midtstopper
Tidligere klubber Storsteignes, Tromsø
Signerte for Brann Høsten 1996
Brannkamper 99 28
Brannkamper totalt 96
Mål for Brann 99 2
Mål for Brann totalt 5
Meritter Cupmester 96, Seriesølv 97, E-cup kvartfinale 1997

Er blitt kalt ett av Tennfjords mest vellykkete kjøp. Er alltid til å stole på og en selvsagt kaptein.

“Kjærlighetssang”

Hater Lillestrøm SK,
hater Viking og VIF!
Hater Rosenborg Ballklub!
Men Sportsklubben Brann elsker vi!

SK Brann

SK, SK Brann, SK Brann, SK Brann,
SK Brann, SK Brann,
SK Braann, SK, SK, SK Brann,
Bergen!

Svantesangen

Se på Svante!
Han ofrer alt for Brann!
Svante, Svante, Svante Samuelson

Keepersangen

Det fins kun Eeeeeen
Magnus Kihlstedt!
Eeeeeen Magnus Kihlstedt!
Vi sønger en sang om vår keeper i Brann
mens vi lever i et
Kihlstedt drømmeland!

Eg e født i Bergen

Eg e født i Bergen,
som du sikkert ser!
og hver gang eg tar på meg
Brann-drakten,
då klikker det for meg!
At vi hater Enga og Rosenborg,
det ska'kkje eg skjule for deg!
Men når vi banker bønder på stadion, tilhører Verden meg!

Kom igjen

Så kom igjen! (Klapp, klapp)
Så kom igjen! (Klapp, klapp)
Så kom igjen vårt SK Brann
Vi må kjempe for å vinne
Så kom igjen vårt SK Brann
(Klapp, klapp)

Dø for Brann!

Dø for Brann, alle mann!
Blod é tjokkare enn vann
Selv om vi rykker ned
Gir vi alt for Brann for det

Udsigter fra Ulriken

Eg tok min nystemte
sithar i hende
Sorgen forgikk meg på
Ulrikens topp
Tenkte på bauner om de
skulle brenne
og byde mannskap mot
fienden opp!
Følede freden, blev glad i min ånd,
og grep til min sithar med
lekende hånd
Følede freden, blev glad i min ånd,
og grep til min sithar med
lekende hånd!

H E L T

THORSTEIN HELSTAD

Født 28. april 1977
Høyde 186 cm.
Posisjon Angrep
Tidligere klubber Fart/Vang, HamKam
Signerte for Brann November 97
Brannkamper 99 24
Brannkamper totalt 54
Mål for Brann 99 9
Mål for Brann totalt 17
Meritter Ingen
Har vært mye plaget av skader i år og har derfor bare i glimt fått vist det vi vet bor i ham. Men kommer nok sterkere tilbake neste år og vi håper Brann signerer ny kontrakt med ham så vi ikke får enda en Bosmanspiller.

A-BLAD

Returadresse:
Brann Supporter Team
Postboks 870– Sentrum
5807 Bergen

